71STE JAARGANG No. 8965 DINSDAG 2 MAART 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

STRIJD IN HET KREMLIN DUURT VOORT

Malenkov's vijanden in het leger zitten niet stil

Jongste zuiveringen voor groot deel hun werk

„RUSSISCHE GOEBBELS" NAAR KAZAKSTAN VERBANNEN

De Russische minister van Cultuur, Ponomarenko, is overgeplaatst naar Kazakstan, waar hij de positie van eerste partij-secretaris krijgt. Bresjnov, vroeger een der meest vooraanstaande politieke functionarissen bij het ministerie van Oorlog, wordt als adjudant aan Ponomarenko in Kazakstan toegevoegd.

Ongetwijfeld is er iets gaande in Kazakstan. De Pravda maakte kort geleden gewag van tekortkomingen bij de veefokkerij in Kazakstan, en men heeft daarom verondersteld, dat Ponomarenko daarheen gezonden werd om deze tekortkomingen te verhelpen. Maar de Sovjet-pers staat niet bekend om haar openhartigheid. Wanneer er inderdaad een politieke moeilijkheid, b.v. pan-islamietisch verzet, in Kazakstan zou bestaan, dan zal het niet de Pravda zijn, die ons daarover zal inlichten. Maar Kazakstan is welbeschouwd een afgelegen en niet zeer belangrijke republiek. Zijn positie in het Sovjetrijk zou (aangenomen, dat de Sovjets daar thans met moeilijkheden te kampen hebben) met die van Kenya, of zelfs Guyana, in het Britse gemenebest vergeleken kunnen worden. Is het waarschijnlijk, dat een vooraanstaand minister voor onbepaalde tijd, met verlies van zijn rang van minister, naar zulk een verafgelegen kolonie zou worden overgeplaatst? Dat is echter precies wat er met Ponomarenko gebeurd is.

Invloed van extreme communisten groeit

Maar we behoeven onze conclusies niet louter op dergelijke analogieën te baseren. Maandenlang zijn twee ministeries het voorwerp van een voortdurende campagne van scherpe critiek in de Pravda geweest: het ministerie van Landbouw, onder Benediktov, en dat van Cultuur, onder Ponomarenko. Tegen Benediktov behaalden de machten die deze aanvallen lanceerden slechts gedeeltelijk succes. Benediktov's ministerie werd gesplitst; het afgesplitste deel, het ministerie van Voedselvoorziening, ging naar Kornjets, een man die in het Oekraïne bestuursapparaat onder Kroestsjev omhoog gekomen was. Maar Benediktov blijft nog steeds aan. In het geval-Ponomarenko behaalden de Pravda en de drijvende krachten daarachter meer succes. Zijn overplaatsing naar Kazakstan, van waaruit hij niet in staat is belangrijke politieke besluiten gedurende een beslissende periode in de interne worsteling in de partij te beïnvloeden, is nauwelijks meer dan een doorzichtige maskering van zijn politieke verwijdering. Benediktov en Ponomarenko staan precies op de punten, waar de interne strijd in de partij uitgevochten wordt: Benediktov, omdat de landbouw de kurk is, waarop de huidige binnenlandse politiek drijft; Ponomarenko, omdat Malenkov als hoofd van de regering voor hem persoonlijk een gigantisch bestuursapparaat op cultureel gebied had geschapen, dat ieder terrein van het geestesleven in de Sovjet-Unie beheerste, en dat daardoor in hevige botsing kwam met de invloedssfeer van Kroestsjev als eerste partij-secretaris. Men zou Ponomarenko's functies bijna — niet helemaal — kunnen omschrijven als die van de Russische Goebbels.

Een ernstig verlies

Door deze overplaatsing lijdt Malenkov daarom een ernstig verlies. Nauwelijks minder zwaar is het verlies dat hij lijdt door de overplaatsing van de veel minder op de voorgrond getreden Bresjnov. Ponomarenko en Bresjnov kwamen beiden in het partijsecretariaat naar voren, toen dit in Malenkov's persoonlijke macht was; beiden verlieten het tegelijk met Malenkov in het voorjaar van 1953. Terwijl Ponomarenko bovenaangeduide sleutelpost kreeg, ging Bresjnov naar het politiek bureau van het leger, waar hij, formeel in een ondergeschikte positie, de rol van Malenkov's vertrouwensman schijnt te hebben vervuld; een positie van het grootste belang, aangezien Malenkov klaarblijkelijk niet over te veel andere betrouwbare persoonlijke dienaren beschikt.

Kroestsjev, de secretaris van de communistische partij in de Sovjet-Unie.

Fanatieke maarschalken

De verwijdering van Bresjnov kan daarom dienen als een aanwijzing bij het zoeken naar de oorzaken van deze jongste, hoewel enigermate bedekte, zuivering. Zij moet op de eerste plaats aan Malenkov's vijanden in het leger toegeschreven worden. Dat er zulke vijanden zijn, kan niet worden betwijfeld. Zij moeten allereerst gezocht worden onder die communistische fanatici, voor wie Malenkov's meer elastische buitenlandse politiek taboe is. Deze maarschalken — onder wie aan Vassiliëvsky, de eerste plaatsvervangende minister, een belangrijke rol wordt toegeschreven — moeten Bresjnov's invloed bij benoemingen, beslissingen die specifiek tot de competentie van het bureau behoren, waarin hij een belangrijke plaats innam, ongaarne hebben gezien.

Deze ontwikkeling in de crisis binnen de partij stemt wonderwel overeen met alles wat gedurende de laatste maanden gebeurd is. De dramatische verwijdering van Adrianov, eerste partijsecretaris te Leningrad, beroofde Malenkov van een van zijn meest vertrouwde dienaren in het partijapparaat. De meer recente benoeming van Kalchenko als hoogste machthebber in de Oekraïne in de plaats van Melnikov (die reeds eenmaal door Beria was weggewerkt) betekende de vervanging van een van Malenkov's meest toegewijde medewerkers door een partijganger van Kroestsjev. Malenkov verliest steeds meer bolwerken binnen Kroestsjev's partijapparaat, terwijl zijn tegenstanders voortdurend nieuwe bressen slaan in Malenkov's eigen ambtenarencorps. Tegelijkertijd groeit de invloed van de extreme communisten, zowel in het leger als de buitenlandse dienst. Wat op de Berlijnse conferentie is gebeurd was een getrouwe weerspiegeling van deze verschuivingen in het evenwicht binnen de partij.

De premier van de Sovjet-Unie, Malenkov, die door vijanden in het leger bedreigd word'.

Beroep op Zjoekov?

Voorzover van buitenaf te zien is, heeft Malenkov één afdoend verweermiddel tegen dit offensief der extremisten, maar een zeer gevaarlijk verweermiddel: hij kan een beroep doen op de vijanden van zijn vijanden in het leger. Deze bestaan; zij hebben reeds een rol gespeeld bij de val van Beria. De moeilijkheid met hen, en met maarschalk Zjoekov als hun voornaamste zegsman, is dat zij grotendeels geen vooraanstaande partijleden zijn, zoals hun extreem-communistische tegenstanders. Een beroep op Zjoekov c.s. betekent een beroep op krachten, die hoofdzakelijk buiten de partij staan. Dat de linkervleugel van de partij niettemin voor een dergelijke stap beducht is, blijkt met voldoende duidelijkheid uit de maatregelen, die onlangs tegen Zjoekov genomen zijn, aan wie elk aandeel van enige betekenis in de verkiezingscampagne voor de Sovjets geweigerd werd.

Toch zou Malenkov, wanneer hij ernstig bedreigd zou worden, nog steeds een beroep op hen kunnen doen, en daarmee ook succes boeken. Maar dan zou dit ook een politieke breuk in het leger en tegelijkertijd het bankroet van de partij als politieke macht betekenen. Geen wonder, dat Malenkov voor zulke extreme maatregelen terugschrikt. Echter blijft dan de vraag: hoe anders zal hij in staat zijn zich te handhaven?

LAATSTE NIEUWS

BENTLEY GEOPEREERD

Washington. — Alvin Bentley, de Republikeinse afgevaardigde, die bij de schietpartij in het Congres gisteren ernstig werd gewond, is vandaag geopereerd. Zijn toestand wordt critiek genoemd. De daders zijn poging tot doodslag jegens ieder van de vijf gewonde Congresleden ten laste gelegd. Aan de voorzitter van het Huis van Afgevaardigden, Martin, is een speciale lijfwacht toegevoegd.

MEVR. SMUTS OVERLEDEN

Pretoria. — Mevrouw Isie Smuts, de weduwe van wijlen veldmaarschalk Smuts, is Donderdag jl. overleden. „Oma Smuts", zoals zij genoemd werd, is 83 jaar geworden.

BANKBEDIENDE-STAKING IN CHILI GEEINDIGD

Santiago. — De Chileense bankbedienden zullen vandaag het werk hervatten ingevolge een overeenkomst tussen de ministers van binnenlandse zaken en van arbeid en de Bondsleiders. De bewindslieden beloofden de leiders van de bond in vrijheid te stellen.

Recht tot het Hart

— De weifelaar in het leven krijgt altijd de hardste klappen.

Heilige Land-Stichting in Florida?

Nijmegen. — In de Amerikaanse staat Florida waarschijnlijk in Palm Beach zal binnenkort opgericht worden een Heilig Landstichting —een Bijbels openluchtmuseum met Oosterse huizen— zoals reeds ruim een kwart eeuw bestaat op de grens der gemeente Nijmegen onder Groesbeek.

Deze stichting van wijlen Mgr. Arnol Suys, eerste vicaris der Heilig Landstichting, is beroemd door heel West-Europa en trekt jaarlijks minstens honderdduizend betalende bezoekers.

In Florida is voor een eigen Heiliglandstichting ruim 2.000.000 dollar bijeengebracht.

De Paters Montfortanen, die op de Heiliglandstichting een klooster hebben en er de gasten rondleiden, hebben thans uit Florida het verzoek ontvangen bij de uitvoering van de plannen ter plaatse van advies te dienen.

Toestand van Kard. De Jong verontrustend

Utrecht. — De toestand van kardinaar De Jong is verontrustend. Er doen zich stoornissen in de ademhaling voor, die erop wijzen, dat het centrale zenuwstelsel is de ziekte betrokken is. In de loop van Maandag verbeterde de toestand een weinig.

Naguib bezocht gistend Soedan

Khartoem. — De ongeregeldheden die in Khartoem in verband met het bezoek van Naguib aan deze stad zijn uitgebroken, hebben tot nu toe ongeveer 30 doden en meer dan 100 gewonden geëist; er werden ruim 30 personen gearresteerd.

De ongeregeldheden begonnen een massaal karakter aan te nemen, toen Naguib op het vliegveld aankwam. Hij werd hier opgewacht door de gouverneur, Sir Robert Howe, de Soedanese premier en een erewacht. Op het vliegveld had zich een menigte van ongeveer 50.000 personen verzameld.

Toen Naguib de wacht wilde inspecteren, doorbrak de menigte het politiecordon en demonstreerde voor Naguib. De ontvangstplechtigheid kreeg een chaotisch karakter. Buiten het vliegveld hief de menigte echter kreten aan als „Geen Engeland, geen Egypte".

Naguib en de gouverneur reden langs een omweg naar het gouvernementspaleis.

Inmiddels echter marcheerden voorstanders van de Soedanese onafhankelijkheid naar het paleis. Hier ontstond een ernstig handgemeen tussen aanhangers van de „Oemma" en die van de Unie-partij, waarbij de demonstranten met stokken en traangasbommen gestookt werden. De gevechten werden steeds erger; men zwaaide en stak met speren en tenslotte opende de politie het vuur. Bij de hierop volgende botsingen werd de Britse politie-commandant, McGuigan, gedood. De meeste vechtjassen waren leden van de strijdlustige Baggara-stam.

De kinderen Rosenberg

New York. — Het Hooggerechtshof van de staat New York heeft besloten de twee kinderen Rosenberg tijdelijk toe te vertrouwen aan hun grootmoeder van vaders kant, Sophie Rosenberg.

De kinderrechtbank zal nog deze maand een definitieve beslissing nemen met betrekking tot de uiteindelijke voogdij over de twee wezen.

ONTZETTENDE BRAND TE PERNIS

Millioenen liters benzine in vlammen opgegaan

Rotterdam. — Binnen 36 uur zijn op het B.P.M.-terrein te Pernis door twee explosies millioenen liters benzine in vlammen opgegaan; twee tanks werden uit elkaar geslagen en een derde brandde uit. De vlammenzee, die gisteren om 20 uur plaatselijke tijd uitbrak, was zo enorm, dat de perfecte bedrijfsbrandweer voor het eerst sedert het bestaan der raffinaderij de hulp van de Rotterdamse brandweer inriep. Er zijn geen doden of gewonden.

Deskundigen achten het niet uitgesloten, dat de brand op het terrein van B.P.M. te Pernis nog enkele dagen zal voortduren. Men verwacht eerst heden een duidelijk beeld van de situatie te verkrijgen.

Ongeveer een half uur na het uitbreken van de brand begon het te sneeuwen, hetgeen de hele nacht aanhield en waardoor de wegen spiegelglad werden. Het sneeuwdek was weldra 15 cm dik. Ondanks dit was de belangstelling van het publiek enorm. De tanks waren elk gevuld met 10.000 liter zware benzine.

Ook de brandweren van verscheidene omliggende gemeenten rukten uit, evenals de havenbrandweer.

De oorzaak was de ontploffing van een tank, waardoor het dak afvloog en brand ontstond, die zich meedeelde aan een tweede tank.

Margaret draagt (tijdelijk) een bril

Prinses Margaret zag als ere-gast van het Empire Leicester square voor het eerst een '3-D' film. De Prinses ontving vóór de voorstelling een speciale '3-D' bril.

Wat de Sticusa voor Suriname betekent

's-Gravenhage. — In de radiorubriek „De Rijksdelen Overzee" sprak de heer W.H. Lionarons over het Cultureel Centrum Suriname te Paramaribo, waarin hij uitvoerig de werkzaamheden van dit centrum belichtte. Hij besloot met te zeggen: De Sticusa doet inderdaad veel voor de culturele ontwikkeling van Suriname en het is daarom te hopen, dat zij haar werk zal blijven voortzetten. Suriname is nog niet in staat de verscheidene mogelijkheden op cultureel gebied alleen te financiëren. En aan de andere kant draagt de Sticusa door haar activiteiten veel bij om bij de Surinamers beter begrip te kweken voor West-Europa in het algemeen en Nederland in het bijzonder en een dergelijk begrip is een noodzakelijke voorwaarde om het toekomstige verband tussen de Rijksdelen Nederland en Suriname tot een succes te maken.

7200 volt door vliegertouw

Carbonville. — Kennein Howard, een 38-jarige mijnwerker uit Carbonville in de Amerikaanse staat Utah, is door electrische stroom gedood, toen de vlieger, die hij juist had opgelaten, verward raakte in een kabel van 7200 volt. Het bleek, dat het vliegertouw een metalen draad bevatte, waardoor de stroom werd geleid.

„Echtgenote" van Bertha Hartogh met maleis meisje getrouwd

Singapore. — Mansoer Adabi, de onderwijzer op Malakka wiens huwelijk met de dertienjarige Nederlandse Bertha Hartogh in 1950 niet werd erkend, hetgeen ernstige ongeregeldheden in Singapore veroorzaakte, is in het huwelijk getreden met de vijftienjarige Maleise Binte Jahuri, een van zijn oudleerlingen.

Er was politieversterking, doch er kwamen geen ongeregeldheden voor.

Men had gevreesd, dat fanatiekelingen, die Mansoer ervan hadden beschuldigd, dat hij naliet wettelijke erkenning van het huwelijk met Bertha te krijgen, een aanval op hem zouden doen.

Z.H. de Paus over de leken-apostolaatsgroepen

Parijs. — Het grote belang betogend van het leken-apostolaat heeft de Paus in een dezer dagen tot de vastenpredikers gerichte boodschap aangespoord tot vorming van leken-apostolaatsgroepen in fabrieken, scholen en woonwijken. De Paus roept de parochieherders op de zich gekozen lekenmedewerkers zodanig geestelijk te vormen, dat zij in staat zijn de Kerk tegen aanvallen te verdedigen. Lekenapostolaatsgroepen moeten haar werk verrichten onder leiding van de parochie-geestelijkheid.

Vermageringskuur

De Duitse fakir „Heros", die verleden jaar te Wiesbaden het wereldrecord vasten op zijn naam bracht door 80 dagen 4 uur en 29 minuten niet te eten, zal te Antwerpen trachten zijn eigen record te verbeteren. Hij heeft hiertoe besloten, omdat een fakir in India wil proberen het nog langer zonder voedsel te doen dan hij en het thans reeds vijf weken heeft uitgehouden. Zaterdag werd de Duitse fakir, een welgedane burger in smoking, in een glazen hok opgesloten. De deur hiervan werd door een deurwaarder verzegeld. Een honderdtal flesjes spuitwater en verscheidene pakken sigaretten zijn zijn enige „mondvoorraad". Om de tijd te doden, heeft hij tevens de beschikking over een pak speelkaarten en een radiotoestel. Heros, die sedert 1926 thans reeds voor de veertiende keer het record vasten gaat verbeteren, woog 80 kg. toen hij met zijn ligstoel in de glazen kooi werd opgesloten. Wanneer hij op 11 Mei uit zijn vrijwillig verkozen gevangenis wordt bevrijd, zal hij de helft van zijn gewicht hebben verloren.... (ANP).

Deze eend is geboren met drie poten. Een vreemde situatie die de vraag doet opkomen, waarom niet alle eenden op drie poten rondlopen! Voorlopig geniet het dier de volle belangstelling van zijn omgeving in Noord-Frankrijk, waar de boer-eigenaar ook geen uitleg kan geven over de vreemde poten-samenstelling van zijn curieus bezit.

Washington. — Senator McCarthy heeft gisteren meegedeeld, dat de minister van het leger, Stevens, Donderdag of Maandag voor zijn subcommissie van onderzoek zal verschijnen; de zitting zal met gesloten deuren worden gehouden.

Inter-Amerikaanse Conferentie

Voorstel van Guatemala (twee commissies) verworpen

Caracas. — Op de openingsvergadering van de inter-Amerikaanse Conferentie te Caracas is een voorstel van de minister van buitenlandse zaken van Guatemala, Toriello, voor de instelling van politieke en juridische commissies in plaats van één commissie verworpen met 14 tegen 4 stemmen bij twee onthoudingen. Mexico, Uruguay en El Salvador steunden Guatemala; Argentinië en Bolivia onthielden zich.

De Uruguayse diplomaat José Mora diende een ontwerp-resolutie in voor de verdediging van de democratie in verband met punt 5 van de agenda over „het optreden van het internationale communisme in de Amerikaanse republieken". In conferentie-kringen dacht men, dat deze resolutie misschien een compromis vergemakkelijkt tussen Guatemala en de Verenigde Staten. Het ontwerp van Uruguay is gebaseerd op de verdediging van de democratie en niet op de strijd tegen het communisme en zal misschien met algemene stemmen worden goedgekeurd.

Oud-minister Singh uit het kabinet van dr Jagan ontwikkelt achter de schermen een grote activiteit. Hij zou streven naar een behandeling van de kwestie-Brits-Guyana bij het tweede agendapunt.

Washington. — Minister Dulles heeft het gezag van het hoofd van de afdeling veiligheid van het State Departmens, R.W. Scott McLeod, die algemeen bekend staat als een goed vriend van McCarthy, enigszins beknot. De bevoegdheid, die hij had om stafemployé's van het ministerie te benoemen en te ontslaan, is hem ontnomen.

Doldrieste Portorikeinen schoten hun revolvers leeg in Amerikaanse Huis van Afgevaardigden

Vijf leden ernstig gewond; zaalwachter kreeg hartaanval

Washington. — Gisteren werden in het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden vijf leden van het Huis gewond door pistoolschoten vanaf de publieke tribune. De daders waren twee mannen en een vrouw uit Puerto Rico, die behoren tot een kleine minderheidsgroep, welke de algehele afscheiding van Puerto Rico van de Verenigde Staten wenst, doch een zodanige minderheid is, dat zij in het Portorikeinse parlement geen zetels kreeg. De daders bevonden zich op de publieke tribune bij de persafdeling. Zij hurkten op hun zetels, opende het vuur met in iedere hand een pistool en schoten in het wilde weg.

Het Republikeinse lid Alvin Bentley werd ernstig gewond; hij kreeg een kogel in de borst onder zijn hart; zijn toestand is ernstig. Ben Jensen (Iowa) werd geraakt in de linkerschouder, Kenneth Roberts (Alabama) en Clifford Davis werden beiden in hun onderbeen geraakt, terwijl George Fallon (Maryland) in zijn dijbeen werd getroffen.

Nader wordt gemeld, dat de Afgevaardigden juist hadden gestemd over een wetsontwerp tot toelating van Mexicaanse arbeiders, toen het incident zich afspeelde. Het schieten begon, toen de voorzitter, met de hamer in zijn hand, de uitslag van de stemming bekend wilde maken. Toen de schoten knalden, zocht ieder dekking en er ontstond een ware paniek. De afgevaardigden trachtten de wandelgangen te bereiken of zochten dekking achter hun stoelen; de bezoekers op de tribune lieten zich op de grond vallen.

De afgevaardigde Louis Graham zei gezien te hebben, dat de vrouw omhoog schoot. De mannen daarentegen hadden wel degelijk de zaal ingevuurd.

Onmiddellijk na de schietpartij verdaagde de voorzitter, Martin, de vergadering. Ambtenaren van de federale politie stelden een onderzoek in naar de kogelgaten. Naar schatting werden tussen de 15 en 30 kogels afgevuurd. De aanslag heeft nog één slachtoffer geëist; een zaalwachter kreeg van de schrik een hartaanval. Alle parlementsgebouwen werden onmiddellijk afgezet, evenals de toegangs wegen van Washington; een nog niet bekend aantal personen is gearresteerd.

Volgens leden van de politie had de aanslag ten doel de aandacht op Puerto Rico te vestigen. Men had niet de indruk hier met een goed georganiseerde actie te doen te hebben. Waarschijnlijk zijn de Puertorikeinen van dezelfde groep, die in 1950 een aanslag op president Truman pleegde.

Het tijdstip van de aanslag was, naar de daders verklaarden, gekozen in verband met de opening van de conferentie te Caracas.

De namen der daders luiden: Lolita Lebron (34 jaar), Rafael Maranda (25) en Anderes Cordero (29). Een vierde gearresteerde is Irving Flores. Allen hebben New Yorkse adressen.

Wereldverbruik van wol met 11 procent toegenomen

Volgens ramingen van het commonwealth Economic Committee bedroeg het wereldverbriuk van ruwe wol in 1953 ongeveer 1178 millioen k.g. (basis gewassen gewicht) wat 11 pCt. hoger is dan het verbruik in 1952 en slechts 3 pCt. minder dan dat in het recordjaar 1950.

In het Verenigd Koninkrijk en Japan nam het wolverbruik het meest toe en wel respectievelijk met 29 en 27 pCt. Ook de meeste West-Europese landen lieten een stijging van het wolverbruik zien. I de Verenigde Staten was de stijging slechts 3 procent.

Het verbruik door de wolindustrie van andere grondstoffen dan wol steeg ten opzichte van 1952 met 6 pCt., maar lag toch nog beneden dat van 1951, toen de hoge wolprijzen het verbruik van andere grondstoffen stimuleerden.

Kinderen weer teleurgesteld

Jury-leden waren afwezig, evenals de winnaars

Willemstad. — Ook gisteren, zeer tot onze spijt en die van de kinderen in het bijzonder, het kinderfeest een mislukking geworden. Het was tegen de aangekondigde tijd van zes uur nog doodstil in de Residentie van de Prins der Zotten, en dat op het uur, waarop de oorkonde-uitreiking van de kindercarnavalsoptocht zou plaats hebben.

Een half uur later was er een 15tal kinderen, die in de optocht hadden meegelopen aanwezig, maar toen tegen zeven uur de gekozen winnaars werden bekendgemaakt, bleek dat er niet één winnaar noch de de Jury in de Residentie te vinden was.

Er waren wel enkele Loge-leden. Prins Aki-Mi-Ta was er ook alsmede enige van zijn Zotten. Het was, behalve voor ons ook voor de kinderen een diepe teleurstelling, welke door een gratis koele dronk niet kon worden weggespoeld.

De opening van het pleinfeest geschiedde omstreeks 9 uur op zeer originele wijze. Toen de Prins namelijk klaar stond om zich naar het plein te begeven, passeerde net de band van de Engelsen, die zich onmiddellijk achter de Prins schaarde. Met deze muzikale begeleiding vertrok de Zottenprins naar het Wilhelminaplein. Juichend en fluitend stopte de Prins het verkeer op Pietermaai om zich doorgang te verzekeren. Op het feest zelf werd door de Lustrum Prins een orde uitgereikt aan Doys, leider van de band, die ook tot Ridder in de Carnavalskous met Vier Naden werd geslagen.

Prins en Neef spraken vervolgens enkele geestige woorden en maakten een dansje.

Een kwartier later waren zij weer terug in Trianon, waar inmiddels een drukte van jewelste was ontstaan. Carnavalsvierders waren met hun dames aan het dansen, of hun leven er van afhing. De band was in straffe rhythmische vorm, daarover niets dan lof. Tegen 11 uur vertrok de Prins met zijn gevolg naar Chobolobo, om een beleefheidsbezoek af te leggen. Vermoedelijk was het „Flor de Oro", waar dit bezoek gold.

Overigens was het stampvol op de dansvloer en menig Carnavalvierder(ster) zal vandaag met platte tenen rondlopen. Het feest duurde tot laat in de avond. Hedenavond zal dan het laatste uur geslagen zijn van Prins Aki-Mi-Ta Gaston V en zal men hem op de brandstapel zetten. Daarmee is dan een einde gekomen aan het vijfde Carnaval op Curaçao. Moge de ervaringen, opgedaan zijn tijdens dit Carnaval ten goede komen aan het zesde Carnavalsfeest.

Prijsuitreiking

De prijsuitreiking liet de volgende waardering zien:

De Visvrouw; het origineelste costuum (eerste prijs);
Het Hollandse meisje — met het mooiste costuum. (eerste prijs);
De 5 Hawaiien Meisjes — als origineelste groep (eerste prijs);
Het Curaçaose Vrouwtje — als draagster van het mooiste costuum (2de prijs);
De Curaçaose Familie — als mooiste groep (eerste prijs);
De Nacht — met het origineelste costuum (tweede prijs);
De Mexicaantjes — als mooiste groep (tweede prijs);

De prijswinnaars van de grote optocht zijn:

De Pepsicolafietser als mooiste individuele deelnemer;
De Bolspraalwagen als origineelste praalwagen met reclame;
De Vier Geesten als origineelste praalwagen zonder reclame;
De Surinaamse Vruchtverkoop als mooiste praalwagen zonder reclame.
De Don Q Steel Band als origineelste lopende groep;
De Blue Lights als de mooiste groep lopende;
De Houtskoolman als origineelste enkeling
en Ron Vieux als mooiste praalwagen mét reclame.

De oorkonde kunnen worden afgehaald tot hedenavond 9 uur in de Residentie Trianon. Zij hebben de volgende inhoud: „In het vijfde jaar van mijn Carnavalsregering verklaar ik, Prins Aki-Mi-Ta Gaston de Vijfde het.... als.... tot le prijswinnaar.

Dat het een drukte van belang werd op het Wilhelminaplein tijdens de dansfeesten, bewijst deze foto wel, die de onvermoeibare Fanny Lopez voor ons maakte. Er was geen doorkomen aan.

Commissie-Aruba heden geïnstalleerd

Willemstad. — Volgens een mededeling van mr. dr. M.F. Da Costa Gomez op de gisteren gehouden wekelijkse persconferentie ten kantore van de van de Regeringsraad, is de studie van het Concept-Statuut door de Antilliaanse delegatie van de R.T.C. gisteren beëindigd.

In een komende bijeenkomst van de delegatie, welke vermoedelijk a.s. Maandag zal gehouden worden, zal het definitieve standpunt worden vastgesteld.

Heden wordt op Aruba de „Commissie ter bestudering van de door de Arubaanse bevolking geuite wensen met betrekking tot een zelfstandige status" door Z. Exc. de Gouverneur geinstalleerd.

Deze commissie is als volgt samengesteld.

C. D. Kroon, Norman Chumaceiro, M. P. Gorsira E. J. Morkos en B. P. H. Romer (allen uit Curaçao); L. C. Kwartsz, J. Yrausquin, C. A. Eman, F. P. Tromp en N. E. Henriquez (allen van Aruba); J. Abraham (Bonaire) en Ch. Voges (Bovenwinden). Voorzitter is mr. N. Debrot. Deze heeft alleen een raadgevende stem.

Er is geen termijn vastgesteld binnen dewelke de commissie verslag moet uitbrengen van haar bevindingen.

Er zit schot in

Wie is werkloos en wie verandert van baan?

Willemstad. — De registratie van werkzoekenden is momenteel gaande. Een moeilijk punt is daarbij te onderscheiden tussen werkelijke werklozen en personen, die van de geboden gelegenheid gebruik maken om van werkkring te veranderen, zodat nog geen duidelijk beeld bestaat van het aantal werklozen, dat in verband met voorziening in levensonderhoud zo mogelijk aan werk moet worden geholpen c.q. op andere wijze dient te worden tegemoet gekomen.

Besprekingen hebben plaats gevonden met verschillende grote maatschappijen en bedrijven, welke tot gevolg hebben gehad, dat reeds een aantal personen aan werk kon worden geholpen.

Ook andere bedrijven zijn ertoe overgegaan zoveel mogelijk landspersoneel aan te nemen.

Maatregelen werden reeds genomen om te voorkomen, dat vreemde arbeidskrachten hier te lande arbeid komen verrichten, welke ook door plaatselijke krachten kan worden verricht, terwijl reeds aanwezige vreemde krachten voor zoveel mogelijk geleidelijk zullen afvloeien om door landskrachten te worden vervangen.

Gedurende de periode van 11 Januari tot 10 Februari jl. werden 139 arbeiders in diverse takken van nijverheid en industrie geplaatst. De Mijnmaatschappij nam 45 arbeiders in dienst, de C.P.I.M. 22, de Bouwmaatschappij Curacao 11.

De C.P.I.M. zal naarmate vreemde arbeiders afvloeien door het aflopen van contracten aanzienlijke aantallen Antillianen in dienst kunnen nemen vooropgesteld, dat zij aan te stellen eisen voldoen.

Aangezien deze aangelegenheid nog in onderzoek en voorbereiding is, zijn er verder momenteel geen mededelingen.

Deze gegevens hebben betrekking op het eiland Curacao.

Van Aruba en Bonaire bestaan geen exacte gegevens.

Vragen van I.C. Debrot

Willemstad. — Door het lid der Staten, de heer Mr. I.C. Debrot, zijn aan de Landsregering de volgende vragen gesteld:

1. Heeft de Landsregering kennis genomen van het feit, dat de Surinaamse Staten op de hoogte zijn gesteld van **het bereikte ter z.g. Kleine Commissie der Ronde Tafel-Conferentie?**

2. Is de Landsregering de mening toegedaan, dat het Wetgevend Lichaam der Nederlandse Antillen thans reeds op gelijke wijze dient ingelicht te worden?

3. Acht de Landsregering het voorts gewenst, ter wille van de internationale opinievorming betreffende de toekomstige, vrijwillig te aanvaarden status der Nederlandse Antillen, binnen het Koninkrijk als gelijkwaardig deel daarvan, de bereikte resultaten bekend te maken?

4. Zo ja, is de Landsregering bereid onverwijld contact op te nemen met de Nederlandse Regering, teneinde binnen de kortst mogelijke termijn over te gaan tot een duidelijke en verhelderende publicatie van het ter Kleine Commissie bereikte?

Programma Carnaval

HEDENAVOND

8.00 n.m.

De Prins opent het „Vastenavond -Pleinfeest".

8.30 n.m.

Groot „Vastenavond-bal" in de Residentie tot 11.45 n.m. Dan wordt de Prins door zijn Zottenminister van de troon gestoten en Zijn Residentie uitgejaagd. Op het Wilhelminaplein wordt het standbeeld met de Prinselijke attributen verbrand. de maskers dan eerst afgedaan en het Carnaval, het eerste lustrum op Curaçao is dan ten einde.

WIJZIGINGEN IN DIT PROGRAMMA VOORBEHOUDEN.

Landsminister Karner weer aan de arbeid

Willemstad. — Landsminister F. Karner, die j.l. Zaterdag naar Curaçao terugkeerde, is gisteren zijn werkzaamheden als lid van de Regeringsraad begonnen.

DRAAD GESPRONGEN

Willemstad. — Zondagavond brak in de Breedestraat (O) ter hoogte van Botica Americano een draad van het electrisch net. Deze kwam op de vrouw H. S. en de jongen R.H. terecht, hen daarbij licht verwondend aan het gelaat en hals. Dr. Kroon verleende eerste hulp, waarna zij huiswaarts konden keren. Er is van enig misdrijf nog geen tastbaar feit aanwezig.

CARNAVALSAVOND OVER DE CUROM

Willemstad. — Hedenavond zal de Curom van 8.30 tot 9.30 uur een Limburgs Carnavalsprogramma uitzenden, waarin opnamen van de Maastrichtse Staar, een reportage van de Maastrichtse Carnavalsviering en enkele groeten van de Limburgers bestemd voor de Antillen.

uur tot 10.15 uur een programma bestaande uit originele opnamen van het Carnaval in Trinidad. Het men van het Carnaval in Trinidad. Het wordt dus hedenavond een echte Carnavalsavond. Deze programma's zullen door de luisteraars zeker op prijs worden gesteld.

Nederlands Bondseltal naar Curacao

Willemstad. — Naar wij van de zijde van het CVB-bestuur hebben vernomen is de CVB in onderhandeling getreden met de K.N.V.B., teneinde een vertegenwoordigend Nederlands bondselftal uit te nodigen in Juli van dit jaar enkele wedstrijden te spelen. De onderhandelingen verkeren reeds in een vergevorderd stadium; in principe heeft de KNVB zijn toestemming tot deze goodwill-tour gegeven. De onderhandelingen worden nu voortgezet omtrent de materie, die even noodzakelijk is als de principiële toestemming n.l. de financiën. Wij weten dat onze CVB-bestuurderen een open oog hebben voor hetgeen hier door voetbalminnend Curaçao wordt geapprecieerd en daarnaast voldoende zakelijke nuchterheid paren aan commercieel inzicht om de financiële problemen te kunnen overwinnen.

MET GESCHEURDE ZEILEN PROOI VAN DE GOLVEN

Willemstad. — Gistermorgen omstreeks 10.45 uur werd de politie gemeld, dat in zee, ter hoogte van de L.W.V. op het Rif, een zeilschip in nood verkeerde. De Havenpolitie en een buitenboot van de loods voeren uit en ontdekten het schip, dat met gescheurde zeilen een prooi was geworden van golven en wind. De politie van het Brionplein stond aan de wal klaar om de helpende hand te bieden, doch het bleek niet nodig te zijn. Het scheepje, de onder Venezolaanse vlag varende "El Milagro", werd door de buitenboot van de loods op sleeptouw genomen en de haven binnen gebracht. Er waren geen persoonlijke ongelukken.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 4 in, 4 uit. Tankschepen 15 in, 17 uit. Zeilschepen 3 in, 1 uit.

Passagiers landend 7, vertr. geen doorgaand 18.

Hato: Vliegtuigen 13 in, 14 uit.

Passagiers landend 86, vertr. 125 doorgaand 103.

VOETBAL WORDT MEER EN MEER EEN ZOMERSPORT

WIELER- EN BILJARTCONFLICT

Nederlandse Sportbrief

Verschillende Zondagen werd er in Nederland niet gevoetbald voor de competitie. In Engeland, Duitsland, België, Frankrijk, Luxemburg, Zwitserland, Italië, enfin, noem maar op, waren de voetballers bij alle vorst en sneeuw trouw elke week in actie, maar de Nederlandse voetballer zat thuis behaaglijk bij de warme kachel.

Het onderwerp is al bijna net zo oud als de KNVB zelve, maar het wordt bij de voortschrijding van de techniek elk jaar actueler. Men kent de positie, welke het Nederlandse voetbal, internationaal bezien, inneemt, namelijk een uiterst bescheiden plaats. Men weet ook, dat de noodzaak om daarin verbetering te brengen zich steeds nadrukkelijker opdringt, zo men niet binnen afzienbare tijd het contact met het buitenland geheel wil verliezen en nog slechts in aanmerking wil komen voor wedstrijden tegen buitenlandse B-ploegen, gelijk bijvoorbeeld met het kleine Luxemburg al gebeurt.

In feite speelt het bestuur van de KNVB zeer hoog spel. Het heeft het mooiste bondsbureau van geheel Europa en het meeste personeel. Het heeft elk jaar een begroting, waarvan de helft van de benodigde huishoudgelden moet voortkomen uit oefen- en interlandwedstrijden. Zo de bond dit niet wil verminderen, zou men derhalve zeggen, dat alles moet worden gedaan om het publiek naar de talrijke wedstrijden te lokken en dat de eerste maatregel zou zijn het spel te ontwikkelen. Doch het heeft er telkens opnieuw de schijn van, dat het bondsbestuur deze maatregelen niet durft treffen, uit vrees voor protesten van de clubs. Er is een Vereniging van eerste-klassers en een Vereniging van tweede, derde en vierde klassers en deze laatste heeft in de bondsvergadering het grootste aantal stemmen. In feite gebeurt er dus, wat het lagere voetbal wil en het is zonder meer duidelijk, dat zulks niet altijd in overeenstemming kan zijn met het belang van de eersteklassers. Aan een hoofdklasse, die een oplossing zou zijn en stellig tot beter spelpeil zou leiden, valt niet te denken, omdat het lagere voetbal daarin een degradatie voor zichzelf ziet. En nu zou aan de hand van het reglement het bondsbestuur desondanks zo'n hoofdklasse wel kunnen creeëren, maar het deinst er voor terug uit vrees voor alweer het lagere voetbal. En hetzelfde geldt voor een ruimere opvatting van het amateurisme of de invoering van een of andere vorm van beroepsspel.

Een krachtige houding van het bondsbestuur mag men als gevolg van een en ander ook al daarom niet verwachten, wijl er tal van ouderen in zitting hebben, die zeer gehecht zijn aan hun baantje en zo sukkelt men dan maar voorts op een weg, die bijna onafwendbaar moet leiden tot een debacle voor het voetbalspel. Men wil er niets van weten te praten over geld in verband met voetbal, maar denken doet men het des te meer en gedachten zijn immers tolvrij! De clubs zijn er niet erg happig op in de winter bij sneeuw en vorst het terrein bespeelbaar te maken, want dat kost geld en er komt weinig publiek. En dus wordt er onder zulke omstandigheden in Nederland niet gevoetbald, hoe lang het ook duurt. Maar in het buitenland speelt men wel en die buitenlanders zijn binnenkort de tegenstanders van Nederlandse combinaties. En de stelling is zeker niet gewaagd, dat een speler, die op een bevroren en besneeuwd veld technisch goed uit de voeten kan, zich in zijn element voelt op een mooi veld, maar dat de speler, die alleen op gladgeschoren grasmatten kan spelen, ver en ver achterligt bij zijn tegenstander.

Clubs, die in de zomer cricket, tennis en honkbal spelen, hebben vorige zomer reeds een verzoekschrift gericht aan het bondsbestuur om te bevorderen, dat er in de komende zomer niet behoefde te worden gevoetbald. Maar op dit ogenblik hebben de clubs uit de eerste klasse gemiddeld 15 wedstrijden gespeeld. Er staan er dus nog 11 op het programma. Dan volgt nog de kampioensronde en het einde is er zelfs niet van te zien. Want komende Zondag is er een...... inhaaldag, die reeds in September werd vastgesteld en waarvan de bond niet wenst af te wijken. Tal van clubs, die in de afgelopen twee maanden slechts een of twee keer in het veld kwamen, krijgen dus nog een extra vrije dag. En op 7 Maart speelt het Ned. Elftal tegen de Engelse amateurs en staat de competitie wederom stil. Pas op 14 Maart wordt dus de competitie hervat en daar er nog enkele interlandwedstrijden moeten worden gespeeld, heeft men daarna nog twintig weken nodig, voor er een streep kan worden gezet. Dan is het zo ongeveer Angustus en als het een beetje tegenloopt, rollen sommige clubs van de ene competitie in de volgende....

Geen prettig vooruitzicht, vooral niet, als er volgens de oude zegswijze op deze strenge winter een warme zomer volgt!

Er is een conflict in de biljartwereld. Bij de finale van het nationale kampioenschap cadre 47/2 te Amersfoort tussen Piet van de Pol en Henk Metz ontstond een incident. Drie dagen en halve nachten tot bijna drie uur waren de spelers in touw geweest evenals de scheidsrechters. Een onmenselijk tournooi in een veel te kleine en dus broeiend hete zaal. Toen, in die finale, zag de scheidsrechter Maass een carambole van Van de Pol als mis. Van de Pol reageerde hierop door zijn keu neer te leggen en te verklaren, dat hij niet verder wenste te spelen onder deze ondeskundige leiding. Fout natuurlijk, maar onder deze omstandigheden wel begrijpelijk. Men suste de zaak en er kwam een andere scheidsrechter.

Deze maakte echter de fout de beslissing van de heer Maass te herroepen en gaf Van de Pol gelegenheid verder te spelen. Uiteraard werd de partij daardoor in feite ongeldig, maar niemand van de aanwezige hoofdbestuursleden greep in. In de tweede helft kwam er, zoals te doen gebruikelijk, weer een andere scheidsrechter, in dit geval drs Van Vliet, tevens vice-voorzitter van de biljartbond. Ook hij aanvaardde de taak en leidde dus een partij, die nooit geldig kon zijn

Van de Pol werd geluk gewenst met het behalen van de titel en daarmede de zaak beslist. Maar de club van Metz protesteerde een dag later en vroeg de partij over te spelen. De strafcommissie kwam in actie en schorste Van de Pol tot 1 September. Het laakte de houding van de scheidsrechters Maass en Menist en wees het protest van Metz af op grond van het feit, dat het te laat was ingediend.

Misschien zou iedereen zich bij een en ander hebben neergelegd, ware het niet, dat in de voorzittersstoel van de strafcommissie was gezeten drs Van Vliet. Terecht zegt men, dat hij betrokken was bij de affaire en dat hij met de twee andere scheidsrechters aan de andere kant van de groene tafel had moeten staan of zitten. De club van Metz laat het er niet bij en Van de Pol is ziedend. Wat Van de Pol deed, is natuurlijk niet goed te praten, maar naar de mens gesproken was het wel te begrijpen. Want er kwam nog iets bij. Men weet, dat de Nederlandse biljartbond ongenoegen heeft met de internationale bond en dat de Nederlandse spelers dit seizoen niet deelnemen aan Europese of wereldkampioenschappen. Welnu, terwijl die nationale finale te Amersfoort werd gespeeld, was er te Brussel een finale om de Europese titel 71/2. En die titel stond op naam van.... Van de Pol! Het kan niet anders, of dit moet hem door het hoofd zijn gegaan en het moet hem hebben gegriefd, dat hij die titel niet mocht verdedigen.

Er is tevens een conflict in de Nederlandse wielerwereld. Kees Pellenaers, de man die met de Nederlandse ploeg zoveel succes heeft geboekt in de Ronde van Frankrijk en die thans de grote centrale figuur is in ons land, had de technische leiding op zich genomen van de Ronde van Nederland. Hij had een begroting gemaakt en door zijn hoofd spookte een echte, klankrijke Ronde van Nederland na de slappe rondjes van de vorige jaren. Zijn begroting was aanvankelijk goedgekeurd, maar toch werden de organisatoren en hij het op het punt van betaling aan de renners niet eens. Pellenaers wilde een dagvergoeding van vijftig gulden en startgelden voor de renners met naam, maar de organisatoren wilden alleen een garantie geven en geen startgelden. Als gevolg daarvan heeft Pellenaers zich teruggetrokken en daar hij de condities onaanvaardbaar vindt, staat het meteen wel vast, dat de leden van zijn Tourploeg, zoals Van Est en Wagtmans, niet in de Ronde van Nederland zullen starten. En buitenlanders van naam zullen evenmin komen. Dan vormen wij zeven ploegen van zeven jonge, energieke renners, zeggen de organisatoren en wij starten in elk geval op 26 April. Er komen drie Nederlandse ploegen, twee Belgische, een Duitse en een Franse ploeg.

Maar de zaak is minder eenvoudig dan men wel denkt. In het buitenland zijn het dagbladen of sportbladen, die zo'n Ronde organiseren. Zij verliezen aan die Ronde wat geld, maar halen het weer binnen door grote oplagen van hun bladen. In Nederland echter leven de kranten niet van losse verkoop en denken zij er niet aan een Ronde te organiseren. Hier moet de industrie voor het geld zorgen door ploegen te adopteren en ervoor te betalen. En nu komt het ons voor, dat die industrie er weinig voor zal voelen geld te steken in een Ronde, waarin renners als Van Est niet starten. Want zo'n Ronde wordt beslist geen reclame, eer het tegendeel. En daarom geloven wij nog maar zo niet, dat die Ronde van Nederland werkelijk op 26 April werkelijk zal beginnen. Het zal wel weer gaan gelijk vorig jaar: geen Ronde. En daarmede zal de Ronde van Nederland, na een slepend bestaan van vijf jaren, wel definitief van de baan zijn.

B. M. Schilperoort.

Bonaire en de autonomie

Zelfstandigheid is een farce

Kralendijk. — Gelijk wij reeds melden werd door de Eilandsraad van Bonaire een delegatie naar Willemstad gezonden om terzake contact op te nemen met de Minister Z. Exc. prof. dr. W.J.A. Kernkamp over problemen de positie van Bonaire betreffende. De opdracht van de Eilandsraad aan bedoelde delegatie was aan de Minister te vertellen, welke moeilijkheden Bonaire ondervindt bij het besturen van het Eilandgebied, te wijzen op enige verbeteringen die in de Eilandenregeling, naar het oordeel van de Raad, dienen te worden aangebracht en de medewerking van de Minister in te roepen voor de verwezenlijking van deze verlangens.

In de brief van Zijne Excellentie de Gouverneur van de Nederlandse Antillen van 2 Juni 1953, naar aanleiding van een motie van de Eilandsraad betreffende artikel 110 e.a. van de Eilandenregeling, staat o.a.:

„Bij de voorbereiding van de Eilandenregeling gaf tijdens de besprekingen op Curacao het Statenlid voor Bonaire, de Heer Gerharts zijn ongerustheid te kennen, dat Bonaire afhankelijk zou worden van Curacao. Met het oog daarop stelde hij eerst voor een dwingende bepaling op te nemen welke voorschreef, dat de Nederlandse Antillen het tekort op de door Bonaire vast te stellen begroting zou moeten dekken. Hij kon er van worden overtuigd, dat het toch niet aangaat Bonaire vrijelijk te doen beschikken over de kas van de Nederlandse Antillen. Daarna stelde hij voor een waarborg als thans in de motie aangegeven. Hoe aantrekkelijk een algebraische formule met objectieve factoren moge zijn, het voorgestelde verhoudingscijfer van de uitgaven enerzijds en de bevolking anderzijds, is toch niet een redelijke maatstaf. Dit kon overtuigend worden aangetoond door er op te wijzen, dat bijv. Curacao voor grote uitgaven staat voor voorzieningen, waaraan Bonaire in het geheel geen behoefte heeft."

De delegatie bracht hiertegen naar voren, dat men bevreesd is, dat Bonaire de Nederlandse Antillen het vel over de oren wil halen. Deze vrees werd indertijd geuit door de Curacaose Leden van de Staten. Telkens weer bracht ook de Regeringsraad als zijn mening naar voren, dat Bonaire véél te veel vroeg voor de huishouding van het eilandgebied en voor de kapitaalsuitgaven. Daar vroeger niet over juiste cijfers kon worden beschikt, was niet te bewijzen, dat Bonaire niet zoveel vroeg als men te Curacao, in Regeringskringen, wel dacht.

Het gemiddelde

Het door Bonaire gesuggereerde systeem is, dat men te Bonaire per capita per jaar zoveel zou ontvangen voor de uitgaven in dat jaar, als de uitgaven per capita gedurende het vorig jaar te Curacao en Aruba waren geweest en wel het gemiddelde van deze twee eilanden.

Aan de Minister werd voorts overhandigd een vergelijkend overzicht van de uitgaven per hoofd per jaar volgens de begrotingen der eilandgebieden (waarin verwerkt waren de suppletoire begrotingen. Afschrijvingen en renteberekeningen zijn in mindering gebracht, hoewel argumenten aan te voeren zijn, dat deze wel degelijk in aanmerking dienen te worden genomen).

Uit de cijfers van dit overzicht blijkt, dat Bonaire over 1953 heeft ontvangen 228 gulden per capita. De uitgaven van Curacao en Aruba gemiddeld per capita bedroegen in 1953 216 gulden, zodat Bonaire met fl. 12.— per capita minder dan een jaar tevoren genoegen zou willen nemen.

Aangezien Bonaire dus in stede van meer, **minder** zou ontvangen, vervallen alle argumenten tegen het voorgestelde systeem. Immers de Landsregering kan geen bezwaar hebben tegen een lagere uitkering aan het Eilandgebied Bonaire.

Zonder vitterijen

Met het voorgaande is echter niet gezegd, dat de delegatie van mening is, dat het systeem van een uitkering per capita de enige oplossing is, noch dat Bonaire er op staat, minder te ontvangen dan over 1953. Een ander systeem zou bijv. zijn, dat de verhouding van het eindcijfer van de begroting 1953 van Bonaire tot het totaal van de eindcijfers van de begrotingen van Curacao en Aruba over hetzelfde jaar als basis wordt genomen en permanent wordt gesteld. Elke verandering die een verbetering zou betekenen is voor Bonaire welkom. Het doel van Bonaire is niet en is nooit geweest om meer geld te krijgen. Het doel van Bonaire is op normale wijze de huishouding te mogen doen, zonder vertraging, zonder vitterijen van de Centrale Regering.

Taal noch teken

De begroting voor het jaar 1953 werd op tijd, vóór 1 Juli 1952 door Bonaire ingediend, zoals voorgeschreven in de Eilandenregeling. Op 7 Augustus 1953, dus nadat er meer dan 7 maanden van het lopende dienstjaar verstreken waren, werd de begroting eerst definitief, d.w.z. werd het nadelig slot bij Landsverordening vastgesteld. Het dreigt thans wederom die kant uit te gaan, immers, zo betoogde de delegatie, thans weten wij nog niet, hoe het lot van de begroting 1954 zal zijn. De Regering heeft bij schrijven —dat op een vreemde wijze tot stand kwam— aan het Bestuurscollege medegedeeld, dat 85% van de kapitaalsdienst wel kan worden geschrapt, waarbij Bonaire ongeveer fls. 67.000.— voor 1954 aan kapitaalswerken zou kunnen uitvoeren. Op 10 November 1953 heeft het Bestuurscollege in de Regeringsraad een pleidooi mogen houden voor Bonaire en zijn begroting, doch tot op heden, na ruim twee maanden, werd taal, nòch teken gehoord.

De Gezaghebber, de heer de Haseth, deelde in de Conferentie mede, dat de begrotingsbehandeling in een vergevorderd stadium is en dat Financien (21 Januari) er mede klaar zou komen. Op de twijfel geuit door de delegatie, kreeg de Gezaghebber opdracht van de Gouverneur telefonisch te informeren hoe de zaken stonden. De Gezaghebber moest daarna de Gouverneur mededelen, dat het nog weken zou duren.

De Delegatie merkte hierna op, dat dit wel heel duidelijk de waarheid van de beweringen van de delegatie bewees. Wanneer het nog weken duurt voordat Financien de begroting van Bonaire aan de Regeringsraad terugzendt, duurt het nog maanden voor de Staten er mee gereed zijn. Zo KAN niet worden gewerkt. Bonaire moet weten, hoe en hoeveel gelden kunnen worden uitgegeven. Een goed bestuur verdeelt de beschikbare middelen in 12 delen, voor elke maand 1 12. Wij weten niet, hoeveel verdeeld moet worden, aldus het verslag.

De eilandenregeling kwam tot stand om de eilanden in de gelegenheid te stellen **zelf** te werken. Geen uitzonderingen werden gemaakt. Te Bonaire wordt het zelf werken onmogelijk gemaakt, omdat de Staten en de Landsregering op de stoel van het Bestuurscollege gaan zitten, een landsminister heeft zelfs bedreigd met afvoering van grotere bedragen, indien Bonaire het kon wagen af te wijken van de „Suggesties" van de Regering

Wel toezicht

Bonaire ontkent niet dat er toezicht behoort te zijn. Indien de Eilandsraad van Bonaire gelden zou verslingeren, bijv. door het oprichten van een standbeeld voor een statenlid, zou er ingegrepen moeten en kunnen worden. Doch zolang Bonaire dit niet doet dienen buitenstaanders zich niet met de Bonairiaanse zaken te bemoeien. Indien het zo moet zijn, dat het Bestuurscollege slechts een verlengstuk is van het kantoor van de Gezaghebber en dus slechts routine-werkzaamheden moet laten uitvoeren, is het niet nodig een Eilandsraad met een Bestuurscollege in stand te houden.

Beloften......

Inzake de begroting 1953 vond een kort overleg plaats te Bonaire met de Voorzitter van de Regeringsraad. De beloften die daarbij werden gedaan, werden niet gehouden. Thans vond inzake de begroting 1954 een overleg plaats op 10 November 1953, geen resultaat tot op heden.

Overleg plegen klinkt goed. De theorie is goed. Doch de practijk is slecht. Het leidt tot veel praten, beloften (geheel of half) en niet opschieten. Het overleg met Curacao struikelt over veel papieren en wij zien tot onze spijt hetzelfde thans gebeuren —mogelijk nog erger— nl. dat vertragingen ontstaan die het bestuur ontwrichten, aldus het verslag.

Wanneer wij verder met de Landsregering hebben gesproken zijn wij nog niet klaar. Dan komen de Staten aan de beurt. De Eilandenregeling die een verbetering beoogde —ook voor Bonaire— heeft ons geen verbetering gebracht. Terwijl wij vroeger met 1 Gouverneur te maken hadden, hebben wij thans 28 wijze heren die mee helpen denken, nl. 6 leden van de Regeringsraad en 22 leden van de Staten om maar niet te spreken van de leden van de Eilandsraad van Curacao, die achter de schermen ook al aan de touwtjes van Bonaire proberen te trekken. Thans niet. Thans zijn wij onder curatele gesteld.

De delegatie is van mening, dat de bezoldiging van de Gezaghebber niet ten laste van de begroting van Bonaire moet worden gebracht.

Garantiezetel

Bezien dient te worden of het mogelijk is art. 78 lid 2 van de Landsregeling in die zin te wijzigen, dat niet elk eiland, maar alle eilanden gezamenlijk één garantie-zetel toe te kennen. De Staten zullen dan een duidelijker weergave zijn van de volksgroeperingen. Dit systeem zou alle eilanden een betere vertegenwoordiging in de Staten geven. Aruba zou, indien het blijft groeien als thans, langzamerhand meer zetels in de Staten kunnen verkrijgen dan thans.

Wijzigingen in de Eilandenregeling

De Delegatie bracht naar voren, dat de volgende wijzigingen in de Eilandenregeling, naar het oordeel van de Raad van Bonaire, nodig zijn:

art. 47. Een gedeputeerde die het vertrouwen van de Raad niet heeft moet met een meerderheid van ten minste 2 3 van het wettelijk aantal leden, kunnen worden ontslagen.

art. 49. Voorgesteld wordt, dat voor Bonaire en de Bovenwinden de mogelijkheid wordt opengesteld, ook ambtenaren aan te wijzen als gedeputeerde en toe te staan dat zij in actieve dienst blijven, doch alsdan geen beslissingen mogen nemen, betrekking hebbende op departementen of dienstonderdelen waar zij zelve werkzaam zijn.

De delegatie merkt hierbij op, dat het aan Bonaire moet worden overgelaten hoeveel vergoeding aan een gedeputeerde moet worden betaald. Het ware aan te bevelen, de mogelijkheid te scheppen, dat aan een gedeputeerde een zodanige bezoldiging wordt gegeven, dat hij zijn eigenlijke betrekking kan laten schieten.

De practijk heeft uitgewezen, dat te Bonaire een van de gedeputeerden een volle dagtaak kan hebben, terwijl de andere dat niet heeft.

art 47 lid 2. Het Bestuurscollege bestaat uit de gezaghebber en twee gedeputeerden, waarvan er 1 uit de Raad gekozen moet worden.

Te Bonaire zijn er twee uit de Raad verkozen. De Raad bestaat nu dus uit 7 leden, waarvan 2 gedeputeerden. Het ware aan te bevelen, te bepalen, dat een lid dat tot gedeputeerde wordt verkozen, tijdens zijn gedeputeerdeschap in de Raad wordt vervangen door een opvolger van zijn lijst. Op die wijze krijgt men een betere verhouding. Thans is een gedeputeerde lid va nde Raad en moet soms meestemmen over zijn eigen beleid.

Een gedeputeerde, tevens waarnemend gezaghebber, kan soms zijn; lid van de Raad, gedeputeerde en gezaghebber.

De Delegatie meent in dit verslag te moeten volstaan met een opsomming van de punten die naar voren werden gebracht en niet te vermelden de antwoorden van de Minister. Het gevaar bestaat immers, dat men onbewust de Minister woorden in de mond zou leggen die niet precies de mening van de Minister zouden weergeven, aldus het verslag dat nog opmerkt, dat de delegatie de indruk heeft gekregen, dat zowel de Minister als de Gouverneur de moeilijkheden die Bonaire heeft terdege begrijpen.

ARUBA

HET CARNAVALSFEEST

Oranjestad. — Het carnavalsfeest is hier in de verschillende clubs in gezellige sfeer verlopen. De optocht van Zondagmiddag van de Tivoli Club en Club Antillana bracht een groot aantal mensen op de been. In vergelijking met twee jaar geleden, leek het ons toe, dat er minder mensen aan het feest deelnamen, doch de sfeer deed er niet voor onder.

OMDAT HET ZO LEKKER IS.

Oranjestad. — Een of meer dieven hebben kans gezien in de nacht van Zaterdag op Zondag in te breken in restaurant Seaview en namen een paar flesjes stout en pakjes sigaretten mee. Omdat het zo lekker was en goedkoop, zijn de heren de volgende nacht teruggekomen. Zij wilden schijnbaar ook carnaval vieren en namen een ham van 20 pond en een fles champagne mee. Zij hebben waarschijnlijk nog voorraad, daar zij tot op heden nog niet zijn teruggekeerd.

MEINEED

Oranjestad. — Twee gebroeders B. zijn aangehouden en ingesloten, verdacht van meineed. Het betreft hier een geval, waarbij de verdachten getracht hebben hun zwager R. te helpen, toen deze laatste een auto bestuurde zonder daartoe bevoegd te zijn.

EEN TWEEDE FRERESHUIS

Oranjestad. — Het Frèreshuis de la Salle is reeds lange tijd te klein gebleken om de Frères te huisvesten. Thans is men er toe overgegaan op Savaneta een tweede huis te bouwen. Men heeft hiertoe inmiddels opdracht gegeven aan de firma Petronia & Croes.

NIEUW BESTUUR A.P.V.

Oranjestad. — In de algemene jaarvergadering van de Arubaanse Pers Vereniging werd een nieuw bestuur gekozen, bestaande uit: G. Staartjes voorzitter, G. J. Schouten secretaris, A. J. Rijsdijk penningmeester en als commissarissen W Westerink en J Cohen.

FILMVOORSTELLING

San Nicolaas. — Op Vrijdagavond, 5 Maart zal door de Gouv. filmdienst een kindervoorstelling worden verzorgd in de Club,, Suriname te San Nicolaas. Aanvang 7 uur

WEERBERICHT

Max. temp. 29.6 C. (85.3 F) Min temp. 24.2 C. (75.5 F) Gem. 26.9 C. (80.4 F).

Max wind 23, Min. 12 en Gem. 18 knopen.

Vochtigheid 73%. Neerslag geen Helder 4, Licht bew. 8, Bewolkt 12 uren.

De week in Nederland

De Februari-staking in Amsterdam ★ Ook boeken kunnen monumenten zijn ★ Bij de dood van Charles Vos (beeldhouwer) en Jan Eloy Brom (edelsmid) ★ Vernieuwing van de Radioraad ★ De reis van de „Zeven Provincien" naar de Nederlandse Antillen ★ Onze nieuwe vloot ★ Alastrim nog niet geheel geweken ★ Opnieuw een ongeluk met een kustvaarder.

Een zonnige Februaridag in Amsterdam, nu dertien jaar geleden. Een dag die begonnen is als alle andere dagen in deze eerste bezettingswinter. Wel is het de laatste dagen onrustig geweest in de stad aan het IJ. Wel is het de laatste dagen onrustig geweest in de stad aan het IJ. Op 22 Februari hebben gelaarsde soldaten van de „Grüne Polizei" een razzia gehouden in de Jodenbuurt. Een aantal Joodse landgenoten is met de kolven van geweren bijeen gedreven en vervolgens met grote vrachtauto's naar Schoorl vervoerd, het eerste station op een lijdensweg, die in één van de Duitse vernietigingskampen zal eindigen. Sindsdien broeit er iets onder de arbeiders in de fabrieken en op de werven aan het IJ, in de kantoren en in de collegezalen van de Gemeente-Universiteit bij de Oudemanhuispoort. Maar niets wijst er op, dat deze onrust zich op deze 25ste Februari 1941 spontaan om zal zetten in een daad, in een golf van protest, waarvan de rimpelingen tot in de rijkskanselarij en het SS-Hauptamt in Berlijn door zullen dringen en daar schrik en woede zullen opwekken.

Het sein voor de staking gaf een groep arbeiders van de werkverschaffing, die 's morgens niet naar hun arbeidsproject in Amersfoort wilden vertrekken. Vijfhonderd man sterk weigerden zij in de gereedstaande trein te stappen. Hun houding sloeg over op een aantal conducteurs en bestuurders van de gemeente-tram. Wel brak hier geen nog volledige staking uit, maar de aarzelende houding van het personeel was voldoende om het gerucht van een proteststaking tegen de Jodenvervolging over de hele stad te verbreiden.

Een massaal karakter kreeg de actie, toen in de loop van de ochtend duizenden arbeiders op de werven en in de machinefabrieken aan de overzijde van het IJ besloten het werk neer te leggen. Overal zwegen de pneumatische hamers. Machines werden stopgezet. Opgewekt, of het een feestgad gold, stroomden de arbeiders de fabriekspoorten uit. Hier en daar deden de directies een zwakke poging hun personeel tot hervatting van hun werk te bewegen. In de meeste gevallen echter onthielden zij zich van elke inmenging. Zij wisten, dat de staking ditmaal niet hun beleid gold, maar het optreden van de bezetter.

Voor de ponten over het IJ is het midden van de ochtend meestal een rustige tijd. Thans echter puilden zij uit, want de stakende arbeiders en kantoormeisjes, tekenaars en technici wilde allen zo spoedig mogelijk naar de stad, waar het gerucht van een algemene staking zich als een lopend vuurtje verbreidde.

Toen vrijwel overal gestaakt werd, ook het trampersoneel besloten had mee te doen en de trams en bussen niet meer reden, toen op de gemeentebedrijven het werk werd neergelegd en de collegezalen van de universiteit leeg bleven als op een vacantiedag — kwamen ook de Duitsers in actie. Zij waren door de actie volledig verrast. Rauter, de man die verantwoordelijk was voor de handhaving van rust en orde, zond overhaast politiebataljons en twee SS-regimenten naar de protesterende hoofdstad. Vitale bedrijven werden door de Duitsers bezet, er kwam een verbod van samenscholingen. Bij het vallen van de duisternis leek Amsterdam een stad in oorlogstoestand....

Amsterdam stelde een daad

Zelden misschien zijn de Amsterdammers zó tevreden naar bed gegaan als op de avond van deze gedenkwaardige 25ste Februari. Amsterdam had een daad van protest gesteld! Het had, openlijk en in het gezicht van een overmachtige bezetter, getoond, hoe het over de vervolging van Joodse landgenoten dacht. En door deze daad van verzet, de eerste grote, openbare manifestatie tegen de Duitsers sinds het begin van de bezetting, had het getoond nog altijd het predicaat van hoofdstad des lands waardig te zijn.

Het is een goed ding, dat de heer B.A. Sijes van het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie te Amsterdam uit de overstelpende hoeveelheid materiaal, waar dit bureau over beschikt, de Februari-staking heeft gekozen als onderwerp voor een studie, die in de afgelopen week, enkele dagen voor de dertiende verjaardag van dit spontane protest der Amsterdamse bevolking tegen de Jodenvervolging, is verschenen. Het is een herinneringsmonument in drukinkt en papier, dat in monumentaliteit niet onder doet voor de fraaiste herinneringsbeelden in graniet of brons. Natuurlijk is het nog niet „het" grote boek over bezetting en verzet. Het boek, dat een begenadigd kunstenaar misschien eens uit de volheid van zijn inspiratie zal schrijven over tragiek en heldendom in het van de vrije wereld afgesloten, bezette Nederland uit de jaren tussen 1940 en 1945. Maar „De Februari-Staking" is een uitmuntend gedocumenteerd, goed geschreven, spannend relaas over een gebeurtenis, die, ook al had zij geen direct aanwijsbare, belangrijke gevolgen, tot de gewichtigste uit de bezettingstijd behoort.

Twee kunstenaars

De mens leeft snel. Gebeurtenissen uit het verleden verdwijnen in de zee van de tijd als drijvende boeien in het zog van een snelvarend schip. Alleen persoonlijke herinneringen en monumenten, geschrevene en in steen gehouwen, vermogen de verbinding tussen het verleden en ons in stand te houden.

Eén van de fraaiste herinneringsbeelden aan de oorlog, die ons land rijk is, staat in Roermond. In de figuur van een priester-verzetsheld eert het het hele verzet. Het werd vervaardigd door Charles Vos, één van dé bekendste beeldhouwers van Limburg en van Nederland. Behalve het Bevrijdingsmonument te Roermond vervaardigde hij tal van beelden voor kerken, o.a. voor de kathedraal te Haarlem. Verleden week is aan de werkzaamheid van deze begaafde beeldhouwer plotseling een einde gekomen. Vijf en zestig jaar oud is hij zonder voorafgaande ziekte, in zijn geliefde Maastricht overleden.

Nog een ander groot kunstenaar is deze week heengegaan: de Utrechtse edelsmid Jan Eloy Brom. Hoewel hij als goudsmid internationale faam genoot, was hij een uiterst bescheiden man, die zich het meest op zijn gemak voelde in zijn atelier aan één der oude Utrechtse grachten, waar hij met eindeloos geduld goud en edelstenen tot sieraden smeedde, die een verrukking vormen voor het oog.

In de veelheid der gebeurtenissen vormt de dood van deze beide begenadigde kunstenaars, hoe betreurenswaardig ook, slechts een enkele bladzijde. We slaan om. en stuiten op een eerbiedwaardige genootschap, dat deze week, tegelijk met zijn 25-jarig juging: de radioraad, die voortaan ook de televisie onder haar beschermende vleugelen zal nemen. Van de oude leden zijn er slechts zes, daaronder de voorzitter, prof. mr. P.S. Gerbrandy, herbenoemd. Bij de benoeming van de nieuwe leden is er, naar van regeringszijde is medegedeeld, naar gestreefd zoveel mogelijk streken van ons land in het werk te betrekken.

Naar een harmonische vloot

Nóg een bladzijde, en plotseling staan we, in een frisse zeebries, tussen de pikbroeken van onze Koninklijke Marine. De Koninklijke Marine is een wapen, dat, om in haar eigen terminologie te blijven, de laatste tijd de wind niet mee heeft gehad. Niet, dat het in eigen land aan belangstelling ontbreekt, maar in het buitenland, en met name in Amerika, zijn wel eens stemmen opgegaan, die betoogden, dat Nederland er beter aan deed zich geheel op de opbouw van zijn leger en zijn luchtwapen te concentreren en de oorlogvoering ter zee over te laten aan de marines van de Angelsaksische landen.

Men heeft zich in Nederland niet zo erg veel aangetrokken van deze stemmen. Nederland is een land met een grote marine-traditie en met een grote koopvaardijvloot. Dat een dergelijk land zijn zeestrijdkrachten af zou danken, lijkt ondenkbaar. Misschien is, door de grote sommen die het leger en de luchtmacht vragen, een deel van de oorspronkelijke plannen van onze marine-leiding gestrand.

Maar dat neemt net weg, dat de heropbouw van onze zeestrijdkrachten op het ogenblik aardig vordert en dat een vloot bezig is te ontstaan, die dan niet zeer groot mag zijn, maar die een sterk en harmonisch geheel vormt.

Over het gereed komen van de twee nieuwe 10.000 tons-kruisers schreven wij reeds. De „De Ruyter" bevindt zich thans op een oefenreis in Amerika en zal vandaar naar de Middellandse zee stomen. De „Zeven Provinciën" vertrekt eind Maart, met een groot aantal adelborsten aan boord, uit Rotterdam voor een reis naar de Nederlandse Antillen, Venezuela en Annapolis, de Amerikaanse marine-academie.

Voorts maakt de bouw van de twaalf onderzeebootjagers van 2000 ton, die vorig jaar op stapel zijn gezet, thans snel voortgang. Verscheidene van deze schepen, die alle provincie-namen zullen dragen, zijn reeds te water gelaten en enkele zullen over niet al te lange tijd hun technische proeftochten gaan maken. Ook aan de bouw van een aantal nieuwe onderzeeërs, die na gereedkoming tot de allermodernste schepen van dit type zullen behoren, wordt hard gewerkt, terwijl de Verenigde Staten onze flotilles mijnenvegers met enkele kleine scheepjes heeft verrijkt.

Nog enige jaren, en Nederland bezit een vloot, die in haar soort een juweel genoemd kan worden!

De Amsterdamse tram

Weer slaan we een bladzijde om in het boek der gebeurtenissen van de afgelopen week. En nu volgen de feiten elkaar snel op. In Amsterdam ontaardt het tram-schandaal in een tram-ruzie. De politie neemt trams in beslag als er ook maar de geringste aanwijzing is, dat de remmen niet deugen, en het gemeentebestuur, dat zelf een onderzoek laat instellen naar de stand van zaken bij het trambedrijf, is het daar niet mee eens.

In Den Haag sukkelt men nog steeds met de alastrim, de besmettelijke ziekte, die op pokken lijkt. Het aantal patiënten beloopt nog geen twintig, maar het lastige is, dat telkens wanneer men denkt het epidemietje er onder te hebben, weer enkele nieuwe verdachte gevallen worden geconstateerd. Zorgwekkend is de toestand echter in het geheel niet.

Uit Apeldoorn komt een verheugend bericht. Op een nevelachtige winterdag in het midden van de vorige week reed een grote autobus het besneeuwde park van het paleis Het Loo binnen. Kort daarop vertrok de wagen weer. In de makkelijke stoelen leunden behaaglijk een groot aantal ouden van dagen. Het was de laatste groep van bejaarde évacué's uit de overstroomde gebieden in Zeeland, die naar zijn inmiddels herstelde woningen terugkeerde. Meer dan een jaar zijn zij, met een aantal anderen, die reeds eerder vertrokken, de gasten geweest van prinses Wilhelmina, die zich, zoals men weet, na haar troonsafstand op Het Loo heeft teruggetrokken. Vele oudjes viel het afscheid van het paleis en het prachtige park zwaar. Maar in Zeeland lokten het eigen huis en de eigen vertrouwde omgeving, en dat gaf de doorslag. Het afscheid van de oudjes was wel roerend, maar niet smartelijk.

Schip overvaren

Wel smartelijk was de gebeurtenis, waar wij dit overzicht ditmaal mee willen besluiten. Op de Nieuwe Waterweg overvoer een groot, Japans vrachtschip, dat sinds kort regelmatig Rotterdam aandoet, een Nederlandse coaster, de „Leuvehaven" van de rederij van Uden te Rotterdam. Het ongeluk gebeurde bij dichte mist, en dit bemoeilijkte in aanzienlijke mate het zoeken naar de opvarenden van het Nederlandse schip, dat onmiddellijk na de aanvaring was gezonken. Enkelen wisten zich vast te klemmen aan een omgeslagen sloep of aan wrakhout, terwijl twee mannen naar de oever konden zwemmen. Twee anderen echter kwamen om in het ijskoude water.

Het ongeluk met de „Leuvehaven" is niet het eerste, dat deze winter een Nederlandse coaster overkomt. Laat ons hopen, dat aan de ongelukkenserie van de laatste tijd spoedig een einde komt.

Zeeuwse evacué's op Het Loo.

Sabaans meisje naar Curacao

Violet Halley zal Convair dopen

De KLM deelt ons mede, dat op 8 Maart om 17.00 uur a.s. op de Dr. Albert Plesman Luchthaven de nieuwe Convair vloot officieel zal worden gedoopt. Zoals men weet zijn de zes, nu bij het West Indisch Bedrijf der KLM in dienst zijnde Convairs 340 genoemd naar de eilanden van de Nederlandse Antillen. Op 8 Maart nu zal de Convair Saba, symbolisch de gehele Convairvloot voorstellend, op het platform voor het stationsgebouw door Mej. Violet Winora Halley worden gedoopt.

Violet Halley is een 13-jarig Sabaans meisje dat speciaal voor dit doeleinde door de KLM is uitgenodigd naar Curacao te komen. Haar ouders hebben voor deze tocht gaarne hun toestemming gegeven en Violet zal ongeveer 1 week als gast van de KLM op Curacao vertoeven. Zij zal worden vergezeld door mej. Hildred Johnson.

De directie van de KLM heeft verscheidene autoriteiten uitgenodigd aanwezig te zijn bij deze officiele doopplechtigheid, onder andere de gezaghebbers van de Antillen, die op dat tijdstip op Curacao zijn naar aanleiding van een gezaghebbersconferentie. Ook zal aanwezig zijn Jhr. J.A.G. Sandberg, de voorzitter van de Raad van Bestuur der KLM die toevallig in het kader van een vacantiereis enige dagen op Curacao zal vertoeven. Het laat zich aanzien, dat zeer velen getuigen zullen zijn als de traditionele champagne over de sierlijke Convair zal stromen. Het spreekt vanzelf dat iedereen, die belang stelt in deze plechtigheid van harte welkom is.

SCHADUW OVER CHOCOMATA

Willemstad. — Verschenen is de jeugddromen „Schaduw over Chocomata" een boek, dat zich afspeelt op Curacao, waar het bijgeloof nog zo welig tiert en waaraan dit boek zijn stof wist te ontlenen. De schrijfster van dit boek is onze bekende stadgenote, die thans in Nederland vertoeft, mevr. S.R. van Iterson.

Binnenkort komen wij op dit boek nader terug.

Voorstel om hondenzwervers te elimineren

Willemstad. — De Vereniging tot Bescherming van Dieren op Curaçao heeft reeds enige tijd een hondenvanger in dienst, die zich bezig houdt met het opvangen van zwervende en penningloze honden. Vele opgevangen honden leveren geen direct gevaar op voor de volksgezondheid, doch zijn ziekelijk of ernstig verwaarloosd, zodat zij op grond van de bestaande bepalingen niet onmiddellijk kunnen worden afgemaakt.

Aangezien het gewenst voorkomt ook deze twee andere categoriën uit de samenleving te elimineren heeft het Bestuurscollege van Curaçao een daartoe strekkende wijziging voorgesteld.

Een tweede wijziging beoogt de termijn van tien dagen, gedurende de tijd waarin de honden in bewaring moeten worden gehouden, terug te brengen op vier. Deze verrichtingen worden in de praktijk n.l. welhaast onmogelijk gemaakt, daar de plaatsruimte en de nodige financiële middelen ontbreken.

Hotel-Contract getekend

Het contract tussen het Eilandsbestuur van het Eilandgebied der Bovenwinden en de Nederlands Antilliaanse Hotel Maatschappij is getekend.

Het contract behelst in het kort de voorwaarden dat:

op Little Bay, St. Maarten N.A., een resorthotel zal worden gebouwd, hetwelk logies zal bieden voor tenminste 40 gasten;

binnen 6 maanden na bovengenoemde dagtekening een aanvang zal moeten zijn gemaakt met de bouw van het hotel;

het Gouvernement binnen drie maanden, begonnen is met de aanleg van een 5-meter brede weg van Philipsburg naar Little Bay.

Het is de bedoeling van hogergenoemde Maatschappij de bouw in gematigd luxueuse stijl te doen uitvoeren; het wordt gemaakt door de Bouwmaatschappij Aruba N.V. en het ontwerp wordt verzorgd door de heren Nagel en Hamers te Aruba.

OVERDRACHTEN

Willemstad. — Er zijn enkele publicatiebladen verschenen, waarin verschillende aan het land toebehorende goederen worden overgedragen aan het eiland.

Zo werd aan het Eilandsgebied Curaçao overgedragen het Landhuis Janwé plus terreinen, groot 77470 m2. Ook werd via een Landsbesluit de onroerende goederen overgedragen aan het eiland Saba, voor zover deze goederen niet aan het land in eigendom verblijven.

VOORLOPIG 16 MAART

Willemstad. — Toen wij ons om inlichtingen wenden tot het Bestuurscollege met de vraag, wanneer de openbare behandeling van de Eilandsbegroting 1954 zou plaats vinden, kregen wij ten antwoord, dat voorlopig de datum van 16 Maart a.s. moet worden aangehouden, waarop de behandeling van de begroting zal plaats vinden.

Musketiers I werd winnaar

W'stad. — Onder auspicien van de N.A.A.S.B. werden gisteravond op de Tennisbaan van Kwiek Sabel-equipe wedstrijden gehouden. Deelnemers waren schermers die de Ned. Antillen op dit wapen nog nooit internationaal hebben vertegenwoordigd. De opkomst van de schermers was zó groot, dat geloot moest worden, waardoor de deelnemers in vier groepen verdeeld werden en de ploeg Mariniers 1 overbleef.

Vier ploegen wisten in de semifinale door te dringen, die tegen elkaar uitkwamen en wel Musketiers 1 — P.S.V. en Musketiers 2 — Mariniers 1.

De eindstand werd tenslotte. 1. Musketiers 1, 2. Mariniers 1, 3 P.S.V. 4 Musketiers 2.

De wedstrijden hadden een sportief verloop. Er werden mooie staaljes van techniek vertoond.

CURACAOS BONDSELFTAL NIET NAAR SURINAME

W'stad. — De C.V.B. heeft aan de Surinaamse Voetbalbond bericht, dat het Curaçaose elftal niet in staat zal zijn naar Suriname te komen vanwege het druk voetbalprogramma dat men op Curaçao af te werken heeft. Mogelijk dat op een latere datum alsnog een bezoek aan Suriname zal worden gebracht.

VOLLEYBAL-COMPETITIE

W'stad. — De uitslagen van de gespeelde wedstrijden luidden:

MLD Squadron I — MK Suffisant II 2-3; (14-16, 11-15, 16-14, 15-5, 11-5); Maccabi — Dragons 3-0; (15-12, 15-7, 15-9); Sithoc II — MK Suffisant I 0-3, (6-15, 4-15, 6-15); Asiento III — Sithoc II 2-3; (4-15, 15-13, 15-4, 8-15, 7-15); Sithoc I — Dragons 3-0, (15-3, 15-6, 15-10).

Voor vandaag zijn vastgesteld: Sithoc II — Kwiek 8 uur (St. Thomascollege) en Maccabi — MK Suffisant I 9.15 uur (Negropont).

Komen naar de Antillen

W'stad. — Aan boord van de „Oranjestad" dat op 5 Maart a.s. te Curaçao wordt verwacht, bevinden zich de navolgende passagiers met bestemming Curaçao:

Fam. W.C. Grootenhuis-Woonakker; fam. N. Niehuas-Welker; Mevr. G. van Berk-Zondag en 3 kinderen; Hr. T.K. Abel; fam. T.M.M. Nelissen-Vernooy en dochtertje; Mevr. N.W. Souman-Notenboom en 2 kinderen; Sgt. C. van Leerdam; Sgt. A. Janse; Sgt. J.P. de Vries; Sgt. J.P. de Waard; Sgt. J.L. Bulder; Sgt. N.P. Parhan; Sgt. M. van Velzen; Bootsman G. Luxema; fam. P.C.K. Heidweiller-de Rover; Hr. F. G.J. v.d. Heyden; Hr. G. v. Hinsbergen; fam. H.F. Parisius-Tjon Appian en 5 kinderen; Mevr. J.G.A. v.d. Heyden-Wouters; Mevr. J.J.S. Dillewaard-Bazuin en zoontje; fam. P.A. Rooyakkers-van Neerven; fam. J. Visser-Huizer en 2 kinderen; Mevr. E. v.d. Velden-de Heer en zoontje; fam. E.I. Renfurm-Klinkenberg en 2 kinderen; Mevr. W. de Groot-Hollman en zoontje.

Voor **Aruba:** fam. E.I. Irausquin-v.d. Meyden; Mevr. R.M. Baten-Maduro en 2 kinderen; Hr. H.A.D. Syed; fam. H.A.L. Brugman-Knutze.

Huisman geen bedreiging voor Roozenburg

Het candidatentournooi, ofwel de voorwedstrijd om het wereldkampioenschap, is gedurende Februari in verschillende steden van Nederland gespeeld. Tenslotte won de Nederlandse kampioen, Wim Huisman, met grote voorsprong en met de indrukwekkende score van 15 uit 16 punten. De Zwitserse kampioen, André Guignard, werd tweede, de Belg Demesmaecker derde, terwijl de Fransman Abel Verse vierde en de Italiaan Edmondo Fanelli vijfde werd.

Huisman zal nu wereldkampioen Piet Roozenburg ontmoeten in een match om de titel. Deze tweekamp zal in September of October van dit jaar worden gespeeld.

De uitdager is een uitstekend dammer en zeker van internationale klasse. Hij beheerst de techniek en de theorie van het spel vrijwel volkomen en hij verstaat — misschien beter dan wie ook — de kunst om foutloos te spelen.

Tegen de wereldkampioen geven wij Huisman echter niet veel kans, want Roozenburg is technisch zeker zo goed onderlegd, terwijl hij veel sterker is in de aanval.

De enige dammer, die Roozenburg momenteel zou kunnen bedreigen, is de Canadese grootmeester Raoul Dagenais, de man, die in het wereldtournooi 1952 met gering verschil achter de wereldkampioen tweede werd, na geruime tijd de leiding te hebben gehad. Het is dan ook heel jammer dat de Canadees niet heeft deelgenomen aan het candidatentournooi, want hij zou het zeer waarschijnlijk hebben gewonnen en dan zouden wij dit najaar de match Roozenburg — Dagenais hebben gekregen; dat is de macht, waarnaar de hele damwereld met verlangen uitziet.

Behalve Dagenais, hebben ook de grootmeesters Marcel Bonnard, R.C. Keller en Georges Malfray en de internationale meesters L.T. King, ir. Van Dijk, Saletnik en Oscar Verpoest aan het candidatentournooi ontbroken.

Resumerend was dit candidatentournooi dus geen succes voor de Koninklijke Nederlandse Dambond, die het in opdracht van de Internationale Dambond heeft georganiseerd.

J.

Gedeeltelijk ingezette competitie bracht weer nederlaag voor R.H.C.

De tijdelijke stilstand van de competitie tengevolge van de vorst heeft schijnbaar R. C. H. niet het herstel gebracht, waarop de grote Haarlemse supporterschare zo vurig had gehoopt. Enschedese Boys bleef met 2 — 1 de baas in eigen huis. Het wordt wel erg somber voor de exkampioenen; het zou toch wel erg sneu zijn voor de club van Biesbrouch: het ene jaar landskampioen, het jaar daarop degradatie. Het is echter nog niet zo ver, maar de donkere wolken pakken zich wel samen boven de Racing Club Haarlem.

AFDELING A. Van de vastgestelde wedstrijden werden er diverse afgelast. De meeste terreinen werden afgekeurd. Koning Winter heeft wel streng geregeerd dit jaar. Ajax had een goede Zondag, want zelf wonnen de Amsterdammers de altijd lastige uitwedstrijd van Heracles met 3—1, terwijl N.E.C. een winstpunt verspeelde op de Wageningse Berg, het terrein van Wageningen (1—1). De nieuwe nederlaag van R.C.H. bespraken wij reeds hierboven.

Van de Nederlandse Voetbalvelden

In **AFDELING B** kwam Rigtersbleek met een kranige 5—2 zege op Go Ahead uit de bus, een opmerkelijke prestatie, want Go Ahead behoort dit jaar tot de sterkste ploegen van afdeling B.

D.O.S. scoorde er weer eens lustig op los, het eens zo sterke Heerenveen werd met een 4—1 nederlaag het slachtoffer. V.S.V. speelde zelf niet, ook hier werden enkele wedstrijden afgelast — maar concurrent E.D.O. verspeelde een winstpunt tegen Enschede (0—0). Dat kan niet anders dan een Velsens kampioenschap worden dit jaar.

Ondanks Carnaval werd in het Zuiden toch gespeeld. Zo versloeg V.V.V. het bezoekende Brabantia en P.S.V. liet tegen Sittardia zien, dat met de Philipsmensen niet te spotten valt (5—1).

In **AFDELING D** won Eindhoven van R.BC. met 3—1. Ook Hermes D.V.S. blijft volop in de running in de strijd om het kampioenschap.

In een spannende wedstrijd werd Excelsior met 2—1 verslagen. De overige wedstrijden werden afgelast.

De uitslagen luiden:

Afdeling A: Wageningen — N.E.C. 1-1; Heracles — Ajax 1-3; Enschedese Boys — R.C.H. 2-1;

Afdeling B: Rigtersbleek — Go Ahead 5-2; D.O.S. — Heerenveen 4-1; E.D.O. — Enschedé 0-0; Volewijckers — G.V.A.V. 2-1;

Afdeling C: V.V.V. — Brabantia 1-1; P.S.V. — Sittardia 5-1;

Afdeling D: Eindhoven — R.B.C. 3-1; Hermes — Excelsior 2-1.

Afgelast werden wegens de toestand van het terrein: Haarlem — D.W.S.; Be Quick — Zwolse Boys; Oosterparkers — Elinkwijk; Sneek — V.S.V.; Vitesse — A.G.O.V.V.; V.V.H. — Longa; E.B.O.H. — Maurits en Limburgia — Juliana.

VERS VAN DE PERS

Willemstad. — Het behoort tot de prijzenswaardige initiatieven van de „Natuurwetenschappelijke Werkgroep Nederlandse Antillen" dat zij overdrukken van artikelen uit de „West-Indische Gids" het licht doet zien. Na de uitgave van een artikel van P. Wagenaar Hummelinck, getiteld: „Natuurwetenschappelijke belangstelling voor de Nederlandse Antillen", zag thans een publicatie over „Rotstekeningen van Curacao, Aruba en Bonaire" van dezelfde schrijver, en overgenomen uit hetzelfde tijdschrift het licht. Een zeer goed gedocumenteerde en buitengewoon fraai geïllustreerde uitgave, welke allen die belangstellen in het prae-historisch onderzoek van de Nederlandse **Antillen, zeker zal weten te boeien.** De inventarisatie van de rotstekeningen door de heer Ringma op de vindplaatsen die hij bezocht vormt de basis der verhandeling van de heer Wagenaar Hummelinck. Een verhandeling, die een grote belezenheid over de onderhavige materie verraadt en met nauwkeurigheid werd geschreven. Met deze overdruk uit de „West-Indische Gids" werd de litteratuur over de Nederlandse Antillen met een waardevolle studie verrijkt. Mogen er meerdere van dergelijke publicaties van de „Natuurwetenschappelijke Werkgroep Nederlandse Antillen" volgen.

De uitgave is verkrijgbaar bij de secretaris van genoemde werkgroep, de heer B. de Jong, Erosweg 49, Jongbloed.

FOTOTIJDSCHRIFT FOCUS NR 3

Een aardige foto troffen wij aan in dit nummer, nl. een KLM liftmaster in een gewoon coca-cola-flesje. Wat een romantiek er al niet in een fles kan steken, want dit thema is de nieuwste versie, waarmede een fotoamateur zijn bewondering voor de KLM Christchurch-race in beeld bracht. Vervaardigd door een geduldig piloot? Neen, er is geen gepas en gemeet verricht om dit mooie vliegtuigmodel in de fles te krijgen.

Het was een truc foto, waarbij de fotograaf een foto van een Liftmaster in een dubbele belichting mikte in een coca-cola-flesje. Aardig gevonden, niet?

Wij lezen voorts in dit tijdschrift, dat een verdere ontwikkeling van de Practiflex en de Practica te zien is in de Practina.

Een merkwaardig nieuwtje lezen wij nog, nl. dat er verloopringen in de handel zijn, welke het mogelijk maken Leica optiek op Kine Exakte te gebruiken, eveneens op de Practica en Contax S, alsmede optiek van de Kine Exakta en Practica (Contax-S) op de Leica-apparatuur. Daar zitten mogelijkheden in. Hoewel........ Wij zijn verbaasd over deze Focus mededeling, temeer, daar wij destijds bij de heer Cecile Delvalle een verloopring op een Kine Exakta hebben gezien — speciaal door een instrumentmaker geconstrueerd, doch waarbij de Elmar 50 mm. op het Exakta matglasbeeld géén scherp beeld te zien gaf. Geen nauwkeurige constructie van de verloopring?

Thans is ook de **Leica 1f** in de handel, dus volledig gesynchroniseerd voor flash, strobe en electronicflash. Ook hier weer de bekende Leitz mogelijkheid, nl. het toestel t.g.t. om te bouwen in een volkomen volwaardige IIIf. Voorts zingt Focus de lof over de nieuwe Leitz Prado 66, dat is de machtige 250 watt projector voor het 6x6 beeldformaat.

De lens is een Dimaron f 2.8; f=15 cm. Een prima projector, mogelijkheden om er andere lenzen op te zetten, hetgeen slechts andere condensors vordert. Het interessante bij deze projector is nog, dat men een klein voorzetstukje op de projector kan zetten, waardoor deze projector óók geschikt is voor het projecteren van kleinbeeld-opnamen.

Voorts biedt Focus weer heel wat interessante stof, welke de amateur zeker te pas zal kunnen komen.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.30 Uitzending voor de kleinere kinderen in het Nederlands 5.50 Grammofoonplaten 6.05 Cumpleaños Felis 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 „Voor het slapen gaan..." 7.00 Boletin di noticia 7.30 „Wat de handel biedt" 8.30 Johann Strausz programma, uitgevoerd door het Amsterdams Concertgebouw-orkest o.l.v. Joseph **Krips: 8.50 Reportage over de S. Maartens Kliniek in Nijmegen, het orthopaedisch instituut 9.04 Mevrouw Anna** H. Mulder spreekt over de nieuwste vertaling van „La dame aux camelias" 9.14 Dansflitsen van Sem Dresden door het Amsterdams Concertgebouw Orkest o.l.v. R. Kubelik 9.30 Boeken vragen Uw aandacht 9.45 Dansmuziek 10.15 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Opera-programma. 19.00 Nieuws 19.17 Carnavalskroniek. 19.51 Kun je nog zingen zing dan mee 20.06 Het werk der V. N. 20.16 Voor de Week 20.46 Persoverzicht 20.53 Nieuws 20.55 Avondgebed, Pater I. Mijnsbergen O.S. A. 20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S.

17.00 Reclame 17.15 Voor kinderen 17.30 Nestlé 17.45 Voor de jarigen op de Antillen 18.00 Ernstige muziek muziek 18.40 Nieuws 19.00 Krontjongband Matahari 20.00 Advertentie 20.10 V. en V. 20.25 Cojunto Tropical 20.55 Advertenties 21.05 De Basin Street Boys 21.25 Nieuws en Sluiting.

AGENDA

WEST-END
„Never Let Me Go"

CINELANDIA
„Undercover Girl"

ROXY

7 uur p.m. „Pater — Pan"
9 uur. p.m. „Another Part of the forest"

WIT-GELE KRUIS: Weekdienst wordt waargenomen door Zuster de Lannoy van Eyck van Voorthuizenweg 2, tel. 3572.

APOTHEKEN:

De weekdienst der Apotheken worden waargenomen door *Botica Wilhelmina*, Hendrikplein 7, tel 2380 en *Botica Americana*, Bredestraat (O.) 15, tel. 3636.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307
R.H. Helweg 01.30 — 05.30 tel. 2038

Personeel afdeling.
Van Maandag 1 Maart 12.00 t.m. Zaterdag 6 Maart 12.00 E C. de Haseth (stad) tel. 3179 B.g.g. nadere inl. bij M. B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400.

Materialen Afdeling:
E. C. Engelsman, St. Michielsweg No. 22, J. D. tel. 4504.

C. S. M.
F. R. v. Rosevelt tel. 2440

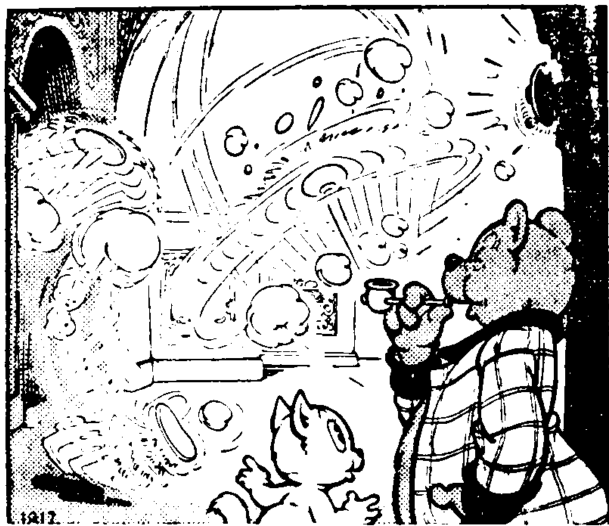
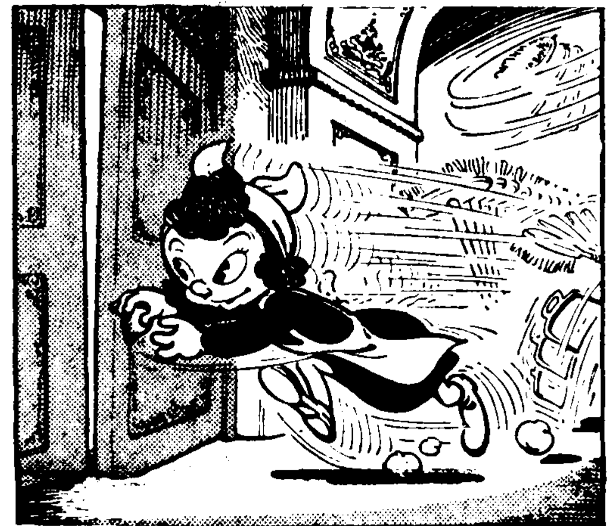
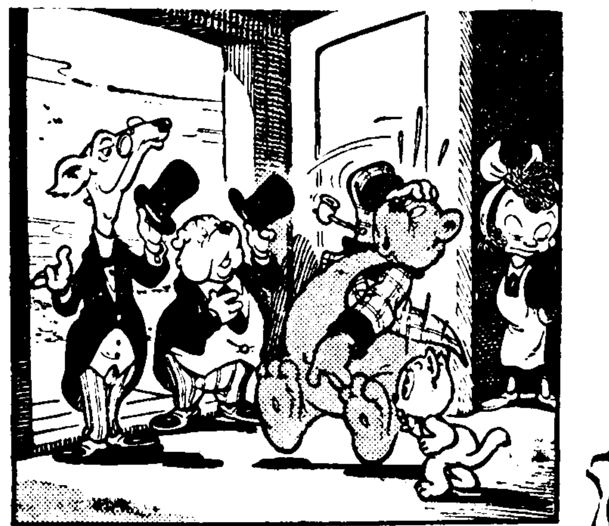
Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
18.00 — 19.00 G. H. van Leeuwen tel. 2054

23.00 — 08.00

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 Hr. P. Roest tel. 3146

THEATER ASIENTO
„STALAG 17"
Geen kinderen benneden 16 jaar.

1700 **Tom Poes en de wens werkster**

1812 — Toen Tom Poes die ochten beneden kwam, vond hij Hr. Ollie beneden aan de trap staan. Met een milde glimlach keek hij naar een werveling van bezems en dweilen, die in dolle vaart door de hall voer. Het gezoem van een stofzuiger overstemde het geschrob van boenders en het gerinkel van emmers.

„Vreemd!" riep Heer Bommel boven het tumult uit, „héél vreemd, jonge vriend! Ik weet zeker, dat dit voorvaderlijke slot nog nooit op deze manier is schoongemaakt. Maar 't is wel heel bijzonder en ik weet zeker, dat mijn goede vader het een alleraardigste manier zou hebben gevonden. Hij hield zo van aanpakken!

„Ollie, jongen", zei hij altijd, „je weet......"

Op dit moment werd er gebeld.

Het gerinkel kwam nauwelijks boven het gerucht van de schoonmaak uit, maar het bleek, dat de werkster Wijmpje goede oren had. Uit een werveling van gereedschappen schoot ze naar voren en opende de buitendeur.

Daar stonden twee statige vreemdelingen, in stemmig zwart gekleed.

Ze namen met gelijkvormige beweging hun hoge hoeden af en bogen lichtjes.

Daarna wendde ze zich tot Heer Ollie, die zich met open mond op de achtergrond bewoog.

„Heer Olivier B. Bommel, vermoed ik?" vroeg de langste van de twee. „Mijn naam is Clevelaer van Guijtinge en dat is Baron van Hoogwaaije".

„Eh.. aangenaam! zei Heer Bommels, „ik bedoel, zeer vereerd.. het genoegen is aan mij, als U begrijpt, wat ik bedoel!"

„Juist", hernam de Heer van Guijtinge, „wij zien de secondanten van de markies van Cantecler de Barneveldt en komen de voorwaarden voor het duel bespreken!"

„Duel! ?" kreet de Heer Bommel. "Wat eh. waarom... eh...

„Het tweegevecht"! legde de baron uit, „u weet wel!"

★ MACHTIGER DAN DE STERREN ★

AVONTURENVERHAAL
door E. J. RATH

36)

Hij was vroeger luchtig geweest en er was een vernederende prijs van vijftig peso's uitgeloofd voor zijn hoofd, levend of dood, dat deed er minder toe.

Een winter lang was hij houtvlotter geweest in Canada en een geheel jaar had hij met een expeditie van ontdekkingsreizigers in de buurt van de Amazone rondgezworven.

En toen, toen had de zee hem tot zich geroepen en hij was gaan varen. In vreemde havens had hij gelegen en allerlei volken had hij gezien. In Afrika had hij koorts gehad en dat was ellendig geweest. Maar een half jaar daarna had de een of andere scherpschutter in Honduras hem een kogel door zijn body gejaagd, omdat ze hem voor een samenzweerder hielden.

Ames vertelde niet zoals een opschepper en een snoever vertelt. Het waren alleen maar boeiende verhalen, waarmee men een angstig kind afleidt, eentonig scheen het haar nu toe, hoe vlak en kleurloos.

Die gedachte verwarde haar, hield haar vast.

Hoe was het mogelijk, dat haar geest, haar scherp verstand, gewijd aan astronomie en aan wetenschap in het algemeen, een vaag welbehagen en genoegen schepte in zijn fantastische verhalen?

Misschien.... misschien was het. fragmenten uit een levensboek, dat zijn lichte bladzijden had en veel.... o, héél veel donkere.

Hij vertelde het allemaal zoals het in hem opkwam, maar professor Jessica's gevoel voor logica wist de brokstukken tot een geheel te voegen. Wat een zonderling, kleurig mozaïek.

Ze had altijd gedacht, dat haar eigen leven wonderlijk mooi was, maar hoe omdat ze nu pas merkte, hoe weinig ze afwist van de wereld, waarin ze leefde! Altijd had ze naar de sterren gestaard, altijd had ze omhoog getuurd naar zon en planeten.... en nu, ja, wat nu?

„Je houdt niet van boksen, hè?" sprak hij opnieuw met zijn diepe stem. „Nou, ik heb er aardig wat mee te doen gehad. Weet je wie „het grijze jog" is? Nee, natuurlijk weet je dat niet. Dat was ik, zie je. Ze noemden me zo om mijn malle, grijze haren. Ik geloof, dat ik als baby al grijs was.... Nou enfin, ik ben een poosje lichtgewicht bokser geweest. Ik had geld nodig.... een mens moet leven, hé? Ik kon goed overweg met mijn handen en ik had op zee heel wat wijsheid opgedaan. Ik heb er een bende mee verdiend, het waren altijd eersteklas-wedstrijden en dat doet het hem, zoals je weet, of liever gezegd, zoals je niét weet. Toen werd ik te zwaar, ik had zo'n ronde kop gekregen, dat een tien-liters-baret nog niet eens op mijn hoofd paste. Ik werd een beetje lui; dat kwam omdat ik te veel won. Ik wou niet langer in training blijven.... en ik werd al dikker en ronder. Als een bokser lui wordt, dan is het met z'n carrière afgelopen. Ik was werkelijk ook al te zwaar voor middengewicht en toen moest ik wel zwaargewicht spelen. En ál maar tweederangs-wedstrijden. De eerste keer de beste lag ik zo knock-out, naast de ring. Mijn eigen trainer herkende me niet meer en.... maar lieve tijd, juffie.... schrik je daar zo van? Ik had je al die onzin ook niet moeten vertellen."

„Nee.... ga maar door," huiverde ze. „Het was niet je verhaal, dat me aan het schrikken bracht, maar het was dat verschrikkelijke lichten."

„Nou, er is niets meer te vertellen.. het verhaal is uit. Ik had nog net genoeg kracht om uit de ring te kruipen en te gaan zitten.... daar loopt het voor de meesten mee af. Arme kerels! Maar zeg eens, meisje, weet je wel, dat ik jou meer heb verteld, dan ik ooit m'n moeder verteld heb? Ze weet van die boksgeschiedenis gelukkig niets af."

Ze keek werktuiglijk naar hem op, hoewel ze in het donker zijn gezicht niet kon zien.

Zijn moeder! Ze had eigenlijk nooit aan een moeder gedacht, als ze over Ames piekerde. Hoe wonderlijk....

Fel flitste de bliksem en bij het schelle licht keek Ames even neer op het donkere hoofd van het meisje in zijn armen, het meisje, waarvan hij eens gedacht had, dat ze „onnatuurlijk", dat ze „weinig vrouwelijk" was. Ze was van hem.... ze was bij hem.. al was het dan ook maar voor enkele uren. Ze zou uit zijn leven verdwijnen en hij zou verder zwerven, verder, steeds verder. Maar hij had voor haar leven gevochten en hij had haar in zijn armen gehad en gerustgesteld zoals men 'n kind geruststelt. Kon hij meer vragen? Was het al niet zeldzaam mooi en zeldzaam veel?

„Ga toch verder," zei ze, toen hij bleef zwijgen. „Vertel me meer, wil je?"

Ja zeker wou hij.... Hij was in de bergen van Californië geweest om te jagen. En toen was hij naar San Francisco gekomen, want de roep van de zee had in zijn oren geklonken.

Waarheen hij ging? Dat wist hij niet.... Naar het oosten misschien.. het was hem onverschillig geweest.

Toen hij langs de havens liep, had iemand gelachen om zijn kaplaarzen en om zijn gescheurd hemd. En hij hield er nou eenmaal niet van, uitgelachen te worden. Daarom had hij die vervelende vent afgeranseld.... en het was ongelukkigerwijze een politieagent in burger. Natuurlijk had de politie hem toen dadelijk op de hielen gezeten. Het was gemakkelijker geweest om op zee te vluchten dan aan de wal. De Miriam lag in de buurt en hij had kans gezien om aan boord te komen en zich te verstoppen.

Het meisje hief opnieuw het hoofd naar hem op.

„En zat de politie je alleen dáárom op je hielen?" vroeg ze.

Ames' hart bonsde van blijdschap. Niets ter wereld zou hem meer verwonderd en verblijd kunnen hebben dan de toon, waarop ze dat vroeg.

Mevrouw J Russell Thorne, professor in de astronomie, opgesloten in het klooster der wetenschap, gewijd aan het altaar der sterrenkunde.... professor Jessica, die vroeg of de politie hem alleen dáárom op de hielen zat!

Onwillekeurig hield hij haar vaster tegen zich aan.. Ze scheen het niet te merken.... ze vroeg hem verder te vertellen.... steeds meer te vertellen.

En hij sprak van zijn moeder, die nu weduwe was. Soms ging hij haar opzoeken. Maar hij voelde zich altijd een beetje onwennig en beschaamd als hij thuis was, hij voelde zich dan als een nietsnut en leegloper. Natuurlijk hield zijn moeder hem graag bij zich. Ze vroeg het hem vaak en schreef het altijd in haar brieven. Soms probeerde hij het ook wel, maar het lukte niet. Hij hoefde niet eens te werken als hij dat niet wilde, want er was geld genoeg. Maar dat was het juist, wat hij haatte. En het enige, dat hem redden kon van luiheid en nietsdoenerij, was de wijde, wijde wereld in te gaan en te werken.

„Maar je moeder heeft je misschien nodig, Ames!" zei ze zacht. „Je moet werkelijk naar haar toe gaan en bij haar blijven.... een hele tijd."

„Ja," antwoordde hij langzaam, „ik geloof dat je gelijk hebt. Het is misschien mijn plicht. Ik begrijp dat ook wel, Jessica."

Haar naam glipte zo gemakkelijk en als vanzelfsprekend over zijn lippen, dat hij eerst later tot de ontdekking kwam, dat hij het gereserveerde „mevrouw" vergeten had.

Ook zij scheen het niet gemerkt te hebben.

Een vreselijke donderslag deed hun kleine nis schudden en beven.

De arm om zijn hals hield hem steviger vast.

Voorzichtig en zo, dat ze het niet merkte, drukte hij zijn lippen op haar vochtig haar.

En hij vertelde verder, kalm en onverstoorbaar.

Storm en hagel, bliksemschicht en regen teisterden Kismet.

En de uren verstreken uiterst, uiterst langzaam.

HOOFDSTUK XXI

„Ik houd van je "

Met een schok werd Ames wakker en zijn verwonderde ogen zagen voor zich een gladde, zonlicht-weerspiegelende zee. Een briesje uit het Westen kwam langs zijn gezicht gestreken. De lucht was koel en zuiver. Schemering was gekomen, terwijl hij sliep, en dit was de volle, schone morgenstond. Rust en kalmte heerste over Kitmet.

Hij bleef een ogenblik stil zitten, achterover geleund tegen de rotsen, en luisterde scherp.

Geen dreunend gerommel uit de berg, geen ziedende explosies en het geloei van woest voortzwepende vlammen. Er was geen ander geluid hoorbaar dan het vriendelijke gemurmel van de golfjes op het stille strand.

Hij bespeurde ook geen beweging in de grond, waarop hij zat, zelfs niet de geringste trilling.

Deze plotselinge verandering was zo zonderling, dat hij zich een ogenblik afvroeg of alles dan slechts een nachtmerrie was geweest. Maar daar was het meisje in zijn armen.... het hoofd, dat tegen zijn schouder leunde. Hij keek neer op haar gezicht. Haar ogen waren gesloten, haar mond was geopend in een glimlach. Ze sliep zoals een vermoeid kind slaapt. Ze bewoog zich en mompelde iets, maar hoewel hij zijn hoofd naar haar overboog, kon hij haar woorden niet verstaan.

Met een glimlach keek hij opnieuw uit over de zee. Hij wist nu wel heel zeker, dat het geen nachtmerrie was, maar de volle, schone werkelijkheid. Ze waren dat alles doorgekomen, ze hadden het allemaal doorstaan. De verschrikkelijke nacht was voorbijgegaan zonder hen te deren.

Heel voorzichtig tilde hij haar op en schoof de grote zonnehoed onder haar hoofd. Ze werd niet wakker en hij kroop uit de schuilplaats en liep naar het strand. Toen zijn lichaam in beweging kwam, werd hij op een pijnlijke manier herinnerd aan de gevaarlijke tocht, die ze achter de rug hadden. Iedere spier van zijn body deed hevige pijn. Hij liep langzaam en stijf, want elke beweging kostte hem moeite. Maar hij dwong zich tot doorzetten, boog voorover en achterover, en wist door een reeks van eenvoudige lichaamsbewegingen zijn strakke spieren weer te ontspannen. Dan stapte hij op een der reservoirs toe, die ze de vorige middag met water gevuld hadden, en dronk lang en gulzig.

(Wordt vervolgd)